Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XI Seria II-a Nr. 1855 | 4 PAGINI — 20 BANI | Sîmbătă 16 aprilie 1955

Tineri și tinere din industrie! În întrecerea socialistă în cinstea zilei de 1 Mai să luptăm pentru descoperirea și punerea în valoare a rezervelor interne, prin răspîndirea metodelor înaintate de lucru, prin folosirea întregii capacități de producție a mașinilor, în vederea îndeplinirii cu succes a sarcinilor primului nostru plan cincinal!

Mereu înainte

SE APROPIE 1 MAI, măreața sărbătoare a oamenilor muncii de pretutindeni.

1 Mai 1955 găsește tineretul din industria țării noastre avîntat în lupta pentru îndeplinirea înainte de termen a sarcinilor primului plan cincinal. Prin succesele obținute, tinerii își întăresc semnătura pusă pe Apelul de la Viena împotriva războiului atomic.

In anii regimului democrat-popular s-a creat și s-a dezvoltat în țara noastră o puternică industrie socialistă. S-au construit zeci de fabrici și uzine utilate modern, au fost înființate aproape 5.000 gospodării agricole colective și întovărășiri agricole. Dezvoltarea industriei și agriculturii a dus la dezvoltarea economiei noastre naționale, la întărirea neîncetată a capacității ei de apărare, la îmbunătățirea nivelului de trai al celor ce muncesc.

Intrecerea socialistă, care s-a intensificat în cinstea zilei de 1 Mai, a cuprins un număr mare de tineri. Alături de muncitorii vîrstnici, îndrumați de comuniști, tinerii luptă pentru realizarea angajamentelor luate pe baza cunoașterii posibilităților lor reale.

Intrecerea socialistă — metodă comunistă de construire a socialismului — i-a unit pe muncitorii vîrstnici și tinerii de la uzinele „Ernst Thälmann", Orașul Stalin „7 Noiembrie"-Craiova, „I. C. Frimu"-Sinaia, „Iosif Rangheț"-Arad etc., dîndu-le posibilitate s-o ia timpului înainte.

Sînt bine cunoscute de asemenea numele întreprinderilor „Mătasea Roșie"-Cisnădie, fabricile reunite „Partizanul"-Craiova, filatura și țesătoria „Dacia", fabrica de ulei „13 Decembrie" din București, care și-au îndeplinit sarcinile ce le-au revenit din planul cincinal.

In acest fel au răspuns colectivele acestor întreprinderi la chemarea partidului de a îndeplini sarcinile de plan, de a contribui din plin la dezvoltarea economiei naționale.

Muncitorii din industria grea și din celelalte ramuri ale industriei noastre au ridicat tot mai sus steagul întrecerii socialiste pentru îmbogățirea bilanțului succeselor obținute în cinstea zilei de 1 Mai. Astfel minerii din Bazinul Carbonifer Schitu-Golești au depășit, începînd cu data de 5 aprilie angajamentul luat.

Succesele obținute arată limpede că aici angajamentele au fost luate pe baza cunoașterii posibilităților de realizare lor, lucru deosebit de important pentru victoria întrecerii socialiste.

Mai mult cărbune patriei, mai mult petrol, mai multă fontă, laminate, mai multe mașini agricole, mai multe bunuri de larg consum, iată pentru ce trebuie să lupte fiecare tînăr muncitor din patria noastră. De aceea este necesar ca organizațiile U.T.M. să desfășoare o muncă susținută de mobilizare a tinerilor muncitori pentru ca odată cu îndeplinirea angajamentelor luate aceștia să-și reînoiască angajamentele în cinstea zilei de 1 Mai.

Partidul cheamă pe muncitorii vîrstnici și tineri să lupte pentru creșterea neîncetată a productivității muncii.

Vladimir Ilici Lenin spunea că productivitatea muncii este, în esență, factorul cel mai important, cel mai de seamă în victoria noii orînduiri sociale.

Sprijinindu-se pe învățătura leninistă, partidul mobilizează pe oamenii muncii la luptă pentru creșterea productivității muncii, pentru reducerea prețului de cost, pîrghii principale care duc la lărgirea producției, la dezvoltarea economiei naționale. Creșterea productivității muncii este indisolubil legată de introducerea tehnicii și a tehnologiei înaintate. Pentru aceasta organizațiile U.T.M. trebuie să antreneze tineretul în aplicarea metodelor înaintate de lucru, specifice locului de muncă cum ar fi: Bîkov, Bortkevici, Colesov, de așchiere rapidă și intensivă a metalelor, Jandarova, de preluarea mașinii din mers, Voroșin, de organizarea locului de muncă, Matulineț, de elaborarea rapidă a șarjelor etc., în folosirea experienței fruntașilor noștri Nicolae Militaru, Antoaneta Alexovici.

In întrecerea socialistă s-au născut și s-au extins inițiativele patriotice: „Să sprijinim pe cei rămași în urmă" „Mașinile noastre pot da mai mult", „Să realizăm economii echivalente cu prețul de cost al unor importante produse finite" etc. Organizațiile U.T.M. trebuie să explice tinerilor esența acestor inițiative, să-i mobilizeze în aplicarea lor, pentru ca succesele obținute azi să fie mai mari decît cele realizate ieri.

La Combinatul Metalurgic Reșița, organizația U.T.M. a pus în centrul activității ei problemele de producție. Sute de tineri aplică metodele Voroșin, Bîkov, Bortkevici, Matulineț, Jandarova. Organizați în brigăzi de producție, de calitate, posturi utemiste de control, aplicînd aceste metode, tinerii aduc un aport de seamă la îndeplinirea planului la toți indicii.

Organizațiile U. T. M. trebuie să propună aplicarea metodelor care au cea mai mare eficacitate pentru întreprinderea respectivă, să explice tinerilor în ce constă metodele și să ceară conducerilor întreprinderilor să creeze toate condițiile pentru ca ele să fie aplicate.

In cele mai multe întreprinderi, în cadrul întrecerii pe profesii ce se desfășoară în secții și ateliere, numeroși tineri aplică metode înaintate de muncă și obțin importante succese. Este necesar însă să se acorde o deosebită atenție stimulării acestora. Trebuie combătut cu tărie procedeul de a se acorda titlul de fruntaș în profesia respectivă unui singur om. Cei ce și-au întrecut succesele anterioare și s-au ridicat în rîndul fruntașilor au dreptul la acest titlu de cinste.

In rîndul tinerilor să existe stimulată inițiativa de a se porni întrecerea între echipe, brigăzi și chiar între om și om. Asemenea întreceri există la Intreprinderea de Construcții Metalice Căi Ferate Pitești. Aici brigăzile de trasatori luptă pentru a cîștiga primul loc în întrecere. Pînă acum fruntașă este brigada condusă de Carodi Ștefan care, folosind metode înaintate de muncă, își depășește norma cu 184 la sută.

In întrecere, organizațiile U.T.M. au datoria să se ocupe mai îndeaproape de calificarea tineretului, de ridicarea măiestriei sale profesionale. Ele trebuie să explice tinerilor necesitatea de a-și ridica pregătirea profesională, să popularizeze prin toate mijloacele: gazete de perete, stații de radio-amplificare, ediții fulger, experiența celor mai buni muncitori din întreprinderea respectivă, rezultatele muncii lor.

In cadrul întrecerii socialiste tineretul trebuie îndrumat să folosească din plin capacitatea de lucru a mașinilor, să îmbunătățească calitatea produselor, reducînd la maximum procentul de rebuturi, să folosească cu spirit gospodăresc materia primă și materialele auxiliare, fiecare gram de metal. Posturile utemiste de control și brigăzile raid trebuie să organizeze acțiuni pentru a vedea cum sînt îndeplinite aceste sarcini, să vină cu propuneri pentru a îmbunătăți activitatea tineretului.

O deosebită atenție trebuie acordată sprijinirii și extinderii mișcării de inovații. Organizațiile U.T.M., îndrumate de organizațiile de partid, să ceară direcțiunilor să creeze inovatorilor cele mai largi posibilități pentru activitatea lor creatoare, să le stimuleze inițiativele, să-i îndrume cu dragoste și cu spirit de răspundere.

Intrecerea socialistă împinge producția mereu înainte. Esența ei constă în sprijinirea celor rămași în urmă. Organizațiile U.T.M. cu sprijinul comuniștilor, trebuie să mobilizeze pe maiștri în opera de a face din fiecare tînăr muncitor un maistru al meseriei sale, un fruntaș pe frontul construcției socialismului.

In curînd vom sărbători un nou 1 Mai.

In cinstea acestui mare eveniment să intensificăm întrecerea socialistă.

1 Mai să ne găsească cu sarcinile realizate, cu noi victorii cucerite.

Școlarii din Satu-Mare strîng fier vechi

— Peste 800 de utemiști și pionieri din orașul Satu Mare, îndrumați și sprijiniți de membrii comitetului orășenesc U.T.M., au pornit acțiunea de strîngere a fierului vechi.

In cîteva zile 300 de pionieri de la Școala elementară nr. 5 au strîns 7400 de kg. fier vechi. Cea mai harnică echipă a fost cea condusă de utemistul Doboș Agnita. Printre mulți alți tineri din echipa sa s-au mai evidențiat și Balog Maria, Iuhas Elena, Caricas Ana și alții.

In această perioadă Școala elementară romînă și maghiară nr. 3 și 4 au organizat echipele pionierilor compuse din pionieri romîni și maghiari care au adunat în decursul unei singure săptămîni 7000 kg. fier vechi.

Echipa de pionieri din care fac parte Gavrilaș Vasile, Berecki Eugen, Bretan Maria, Gambolog Andrei, Sălvășan Vasile, Kaț Iuliu și alții au adunat singuri peste 3000 kg. fier vechi.

Succese au mai obținut și utemiștii de la Școala medie de finite lemnoase care au strîns 5000 de kg. fier vechi.

Utemiștii de la Școala pedagogică nr. 1 cu 2500 kg. Acum cîteva zile delegații Ion Balint și Vasile Florea de la centrul I.C.M. Satu Mare, au primit din partea tuturor școlilor din oraș 38.000 kg. fier vechi și fontă.

Utemiștii și pionierii din Satu Mare vor continua și pe mai departe această acțiune, pentru a da furnalelor patriei noastre încă 12 tone fier vechi și fontă.

În cinstea zilei de 1 Mai

CREȘTE AVÎNTUL INTRECERII IN INDUSTRIE ȘI AGRICULTURĂ

Au răsărit culturile

BÎRLAD (de la corespondentul nostru). — În ultimele zile în întreaga regiune Bîrlad au căzut ploi abundente. Cine a însămînțat în primele zile prielnice acum își poate da seama mai bine ca oricînd ce bine este să folosești la marximum timpul prielnic. La gospodăria agricolă colectivă „Calea spre socialism" din comuna Munteni, raionul Tecuci, orzul, ovăzul, mazărea și floarea soarelui de pe cele 52 hectare au răsărit. Aceasta se datorește faptului că brigada de cîmp condusă de utemista Tîlmaciu Sanda, ajutată de tractoriștii din brigada de tractoare de la S.M.T.-Tecuci, condusă de utemistul Burghelea Vasile, a făcut lucrările la timp și de bună calitate. Frumos au răsărit culturile însămînțate în prima urgență și la gospodăria agricolă colectivă din Cîrlomănești, raionul Bîrlad, întreaga suprafață de orz și ovăz de la întovărășirea agricolă din Țigănești, raionul Tecuci, ca și de la gospodăria agricolă colectivă din Sterian Dumbravă, raionul Bîrlad. De rezultatele muncii bine executate se bucură acum și țăranii muncitori cu gospodării individuale. Astfel pe ogoarele țăranilor muncitori Dumitru Ciobotaru, Manole Mălăescu, Constantin Coțu și Toader Petrea din comuna Găgești, raionul Murgeni au răsărit toate culturile de primăvară. Ei au fost primii din sat care au terminat însămînțările prevăzute pentru urgența I-a. Comuna Găgești este de altfel deținătoarea steagului roșu de comună fruntașă la însămînțări pe raion.

Paralel cu munca de însămînțare a culturilor prevăzute pentru urgența a II-a țăranii muncitori din regiunea Bîrlad continuă tăvălugirea și grăpatul culturilor din toamnă pentru a reține în pămînt apa ultimelor ploi.

Semănăturile au fost salvate

BAIA MARE. (de la corespondentul nostru). — Dincolo de Satu Mare, spre Mădăraș, se întind ogoarele cu însămînțări de toamnă ale țăranilor muncitori din cartierul Curtuiuș.

In primăvara acestui an, ploile abundente au făcut ca apa să băltească pe culturile de toamnă, punîndu-le în primejdie. Țăranii muncitori din Curtuiuș priveau cu necaz bălțile de pe culturi dar fără a lua măsuri pentru scurgerea apei.

Nu de mult, a trecut pe acolo utemistul Ignat Ion, membru în comitetul orășenesc U.T.M.-Satu Mare. Stînd de vorbă cu țăranii muncitori el și-a făcut în gînd un plan pe care l-a discutat apoi cu ceilalți membri ai comitetului orășenesc U.T.M.

El a propus ca în timpul lor liber, utemiștii și tinerii din cartier să participe voluntar la acțiunea de săpare a unor șanțuri adînci pe marginea șoselei și altele mai mici pe ogoare, în scopul scurgerii apei. Propunerea sa a fost primită cu bucurie.

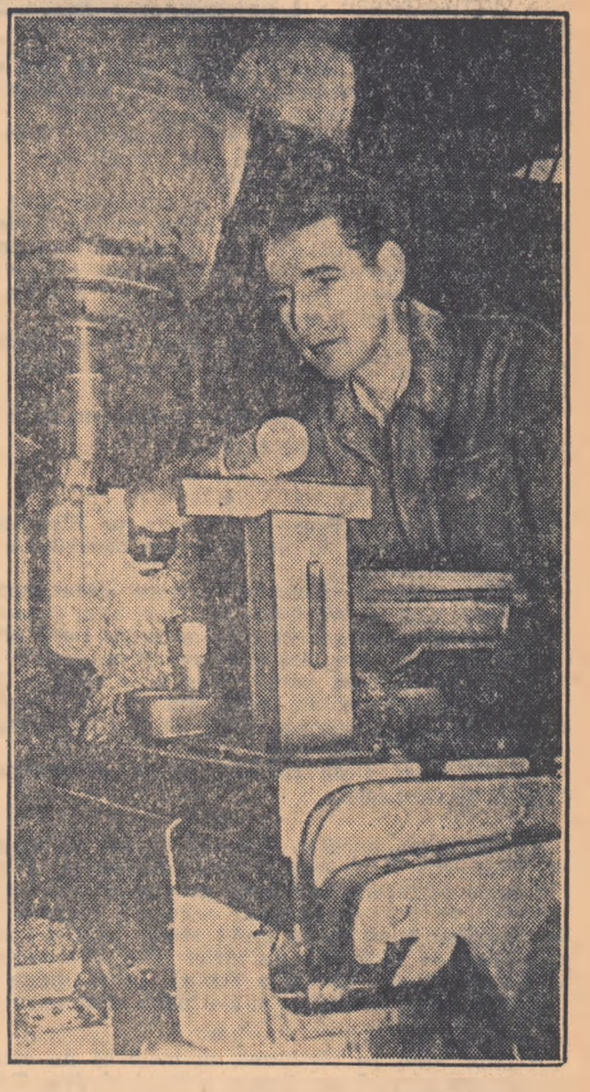
In cadrul unor adunări generale utemiștii din școli și întreprinderi au hotărît ca să participe la săparea acestor șanțuri.

150 de utemiști și tineri de la școlile: profesională nr. 1 și nr. 2, construcție comunală nr. 1, medie produse finite lemn nr. 1, au mers și au săpat șanțuri de scurgere a apei de pe ogoare. După trei zile, apa s-a retras de pe semănături, iar culturile de toamnă au fost salvate.

Aceeași situație se crease și la Pădurea Mare în altă margine a orașului. Intovărășiții din Satu Mare aveau aci 23 de hectare pe care băltea apa. Se apucaseră ei de săpat șanțuri însă le-a venit mult mai ușor cînd au sosit 100 de tineri de la întreprinderea Tudor Vladimirescu și de la Liceul de băieți romîn nr. 1 din oraș. Cu sprijinul acestora, apa de pe cele 23 de hectare de toamnă a fost scursă în două zile, grîul fiind salvat.

In această acțiune s-au evidențiat în deosebi, Csepey Iosif secretar al comitetului organizației de bază U.T.M. de la Școala profesională nr. 1 și Ilinca Ion secretar al comitetului organizației de bază U.T.M. de la Școala medie produse finite lemn, care au antrenat mulți tineri în această acțiune.

Exemplul utemiștilor și tinerilor din Satu Mare, este demn de urmat.

Ca și ceilalți muncitori de la întreprinderea „Electromotor"-Timișoara, utemistul Laczko Ion este animat de dorința de a întîmpina ziua de 1 Mai cu cele mai frumoase realizări.

Lucrînd la frezarea bucșelor de colector, acest tînăr își depășește zilnic norma cu 120 la sută.

AU ÎNCEPUT ÎNSĂMÎNȚĂRILE DIN URGENȚA A II-A

ARAD (de la corespondentul nostru). Timpul prielnic din ultimele zile a permis colectiviștilor și țăranilor cu gospodării individuale din regiunea Arad să înceapă însămînțările din epoca a II-a.

Pînă în prezent pe întreaga regiune au fost însămînțate cu culturi de primăvară 35.503 hectare.

Anul trecut, țăranii muncitori din regiunea Arad au însămînțat după metoda cuiburilor așezate în pătrat 11.322 hectare; anul acesta ei vor însămînța 27.880 hectare. Pentru efectuarea însămînțărilor după această metodă toate S.M.T.-urile au primit mașini sosite din Uniunea Sovietică.

Mulți colectiviști și țărani muncitori și-au confecționat ei singuri marcatoare de însămînțat în pătrat. Numai în raionul Ineu au fost confecționate 22 de marcatoare și 12 plantatoare. Țăranul muncitor Gheorghe Șișu, fruntaș al recoltelor bogate, membru al întovărășirii agricole „Victoria" din satul Cuvin, raionul Lipova, și-a confecționat singur un marcator pentru însemnarea pătratelor pe teren.

Munca harnică a colectiviștilor

Anul trecut membrii gospodăriilor agricole colective din comuna Gheorghe Lazăr, raionul Slobozia, regiunea București, au obținut cîte 1700 kg. de grîu la hectar, 2200 kg. porumb boabe la hectar, iar de pe suprafața însămînțată în cuiburi așezate în pătrat cîte 3900 kg. porumb la hectar și peste 1200 kg. floarea-soarelui la hectar. Aceste rezultate se datoresc faptului că ei au însămînțat aceste culturi la timpul optim și au respectat cu strictețe regulile agrotehnice. De la alte culturi, cărora colectiviștii le-au acordat mai puțină atenție, au obținut recolte mai mici. De aceea, anul acesta ei s-au pregătit din timp pentru a obține recolte mari la toate culturile.

Folosind toate atelajele gospodăriei, colectiviștii au grăpat în numai cîteva zile cele 480 ha. grîu de toamnă și 20 ha. de orz, iar brigada de tractoare de la S.M.T. Gottlob, regiunea Arad, care lucrează acum pe tarlalele gospodăriei lor, a arat în numai 10 zile peste 200 ha. și a făcut lucrări de cultivație pe aproape 50 ha. arate din toamnă. De asemenea, colectiviștii din comuna Gheorghe Lazăr au însămînțat 100 hectare de mazăre în rînduri, 40 ha. cu borceag, 60 ha. cu orz de primăvară, 60 ha. cu ovăz și 100 ha. cu floarea-soarelui, terminînd astfel în timp optim însămînțarea culturilor prevăzute în epoca I-a.

Acum colectiviștii fac ultimile pregătiri în vederea însămînțării porumbului. Ei au construit 8 marcatoare pe care le vor folosi la marcarea celor 150 ha. pe care vor însămînța porumb în cuiburi așezate în pătrat. În zilele ploioase au ales și desfăcut de pe știuleți, sub îndrumarea inginerului agronom, boabele de porumb pe care le vor semăna. Totodată, colectiviștii au efectuat tăieri la vie pe aproape 25 ha.

Și-au îndeplinit angajamentul

Majoritatea muncitorilor de la uzina „7 Noiembrie" din Craiova sînt antrenați în întrecerea socialistă în cinstea zilei de 1 Mai. Datorită aplicării metodelor sovietice, a extinderii inițiativelor fruntașilor în producție din țara noastră și sprijinului acordat muncitorilor de tehnicieni și ingineri, angajamentele luate în cinstea zilei de 1 Mai au fost îndeplinite cu 17 zile înainte de termen.

Planul la producția marfă a fost depășit cu 11,2 la sută, în loc de 8 la sută cît era prevăzut în angajament, productivitatea muncii a crescut cu 10,5 la sută, față de 5 la sută, iar rebuturile au fost reduse în secția turnătorie cu 18 la sută. Prețul de cost a fost redus cu 3 la sută, iar indicii de utilizare a mașinilor au sporit cu 7,4 la sută.

Înflorește industria țărilor de democrație populară

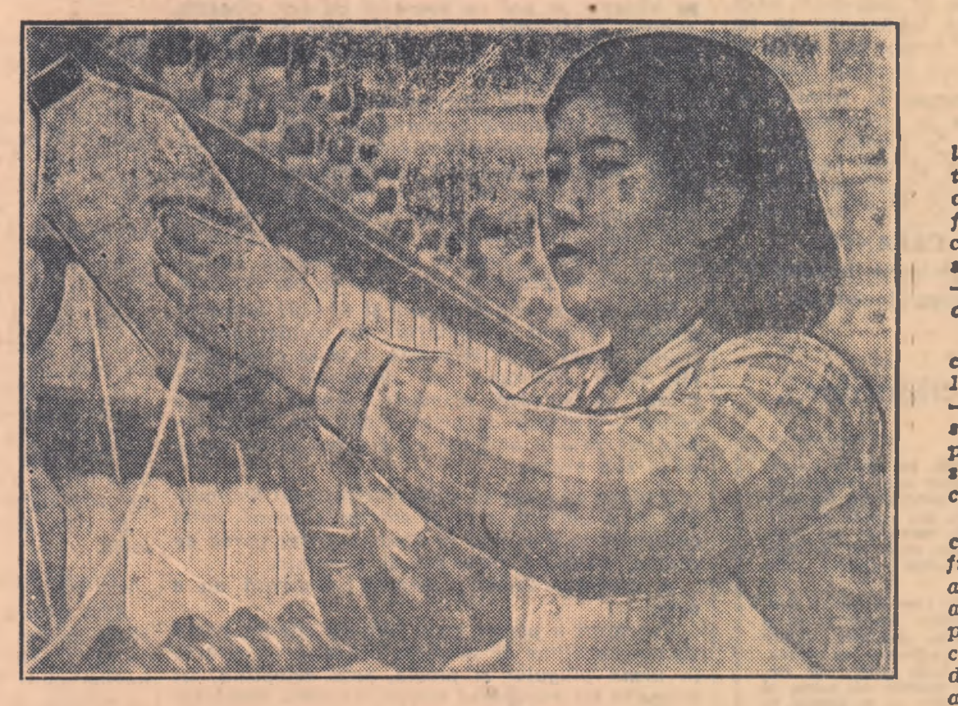
COMBINATUL „CLEMENT GOTTWALD" DIN R. CEHOSLOVACĂ

Un imens teren viran, acoperit de buruieni pe care păsteau caprele — așa arăta acum șase ani Ostrava — actual centru al metalurgiei cehoslovace. Aici a fost înălțată cea mai mare construcție socialistă din R. Cehoslovacă, — uzinele metalurgice „Clement Gottwald". Acest puternic combinat din regiunea Ostrava constituie un adevărat monument al muncii poporului liber cehoslovac.

In 1949, planurile de construire a acestei uzine păreau fantastice și irealizabile. Nu trecuseră decît patru ani și primul furnal a și intrat în funcțiune. De jur-împrejur se construiau și alte obiective — fabrica de cocs, centrala electrică, oțelării, uzine chimice și alte fabrici.

În prezent uzinele „Clement Gottwald" dispun de două furnale. Muncitorii care le deservesc nu mai folosesc lopata. Astăzi muncitorii au devenit stăpînii mașinilor. La furnale sosesc într-un șir neîntrerupt trenuri încărcate cu cocs, piatră de var și alte materiale necesare pentru topirea minereului. Macaralele distribuie încărcătura, iar vagonetele o transportă la craterul care se deschide automat pentru a primi încărcătură.

La uzinele metalurgice „Clement Gottwald" se întîlnesc adevărate minuni ale tehnicii. Una dintre acestea este macaraua portală care distribuie minereul la o distanță de jumătate kilometru. Este o uriașă construcție de oțel, lungă de 140 m., înaltă de 40 m. — cea mai mare din întreaga Europă centrală. Una din comorile uzinei este presa uriașă cu o capacitate de 12 000 tone, executată în uzinele „Lenin" din Plzen, după o comandă specială. Această presă produce cazane mari pentru industria chimică. În curînd, aici se vor presa caroserii întregi de automobile. Există secții în care apăsînd pe un simplu buton, muncitorul reglează mersul mașinilor.

Han Cuei-hua este una din muncitoarele fruntașe din industria textilă a R. P. Chineze. Ea lucrează într-o fabrică din Tangsan (China de nord).

DEZVOLTAREA INDUSTRIEI METALURGICE IN R. P. POLONA

În 1954, industria metalurgică a R. P. Polone a produs, pentru prima oară în istoria ei, peste patru milioane tone de oțel, adică aproape de trei ori mai mult ca în 1938. Acest succes a fost obținut încă înainte de punerea în funcțiune a primei secții a oțelăriei combinatului metalurgic „Lenin" de la Nova Huta, în apropiere de Cracovia.

Creșterea medie anuală a producției de oțel a Poloniei s-a ridicat în anii 1946—1954 la aproximativ 12 la sută, fiind de două ori mai mare decît în Anglia, de patru ori mai mare decît în Franța și de șase ori mai mare decît în Italia.

În Polonia capitalistă producția anuală de oțel se ridica la aproximativ 41 kg. de cap de locuitor, în timp ce în Franța ea era de 151 kg. Anul trecut, Polonia a dat o producție de oțel pe cap de locuitor aproape tot atît de mare ca și Franța. În anii 1955—1956 această cifră va ajunge la aproximativ 170 kg. Muncitorii din industria metalurgică a R. P. Polone datoresc succesele obținute în producția de oțel unei mai bune folosiri a utilajului existent, extinderii și modernizării utilajului și introducerii permanente a unor noi procese tehnologice. Un alt factor însemnat care a contribuit la sporirea producției de oțel constă în reducerea continuă a cheltuielilor de topire a metalului.

FABRICA DE CIMENT DIN ORAȘUL VLORA (R.P. ALBANIA)

Datorită muncii entuziaste a poporului și tineretului albanez, datorită ajutorului frățesc al U.R.S.S., orașul Vlora devine un mare centru industrial. La fabricile de ulei, de spirt, de decorticare a orezului, de piele și tăbăcărie, s-a adăugat o mare fabrică de ciment —una din cele mai mari construcții ale cincinalului.

Lucrările de construcție a fabricii de ciment au început la sfîrșitul anului 1951, iar construcția corpului principal — în octombrie 1952. De atunci, multe s-au schimbat. Acolo unde se înalță în prezent fabrica era un loc viran. Acum se înalță multe uzine înalte, înzestrate cu o tehnică modernă.

Pentru a avea o imagine a acestei construcții să facem apel la cîteva cifre. Volumul construcțiilor executate și a celor neterminate încă cuprinde aproximativ 10.000 m. c. de lucrări în piatră, aproximativ 8.000 m.c. de lucrări în lemn și aproximativ 15.000 m.c. diferite lucrări în beton. Capacitatea anuală de producție a uzinei este de 400.000 chintale ciment.

În prezent, uzina a devenit asemănătoare unui mic orășel, în care totul este nou.

Pentru ca fabrica să poată intra în funcțiune imediat după terminarea ei, au fost înființate cursuri pentru pregătirea cadrelor. Muncitorii care urmează aceste cursuri așteaptă cu nerăbdare momentul cînd vor putea aplica în practică cunoștințele însușite.

Vapoarele sovietice au descărcat în portul Vlora uriașe mașini de construcții. Pe șantier totul este nou — excavatoarele, buldozerele, atelierele de tîmplărie etc. Totul, începînd cu cel mai mic instrument și piesă, pînă la cuptorul rotativ, este livrat de marea Uniune Sovietică care acordă un sprijin activ poporului albanez — în construirea vieții noi.

EROISM în munca de fiecare zi

Pe marginea discuţiei „Pasiunea în muncă înnobilează sufletul"

Drapelul din vîrful furnalului

Nu! Eroul nostru n-are încă nici o distincţie, n-a trecut prin nici o întîmplare deosebită care să-i ducă faima. El are biografia cea mai obişnuită. La început a fost slugă pe pămîntul unui chiabur, apoi furnalist la Hunedoara, mai tîrziu ostaş, şi iată-l acum din nou cu mănuşile de azbest în mîini, spărgînd sticul furnalului.

Şi cu toate acestea utemistul Bistrianu Gheorghe este unul dintre acei cărora noi le spunem „Eroi ai zilelor noastre". Aşa cum se întîmplă de obicei cu cei care păşesc pentru prima oară într-un combinat metalurgic de proporţiile celui din Hunedoara, emoţiile copleşitoare ce le ai în faţa acestor împletiri de uriaşe construcţii metalice l-au cuprins şi pe Bistrianu Gheorghe. Mai ales că el venea de la ţară.

Dintre toate cîte se găseau aici, furnalele i s-au părut cele mai vrednice, mai impunătoare, mai complicate.

Aşa că s-a angajat la furnale.

Bistrianu a lucrat mai întîi la curăţenie, apoi la separat zgura, dar în acelaşi timp nu scăpa nici un prilej ca să se amestece printre furnalişti şi să iscodească taina meseriei lor. Pe atunci la furnalul nr. 1 maistru era comunistul Morar Ioan, iar conductor, furnalistul Sfaicofer Francisc.

Intr-o zi maistrul îi spune conductorului:

— Cu băiatul ăsta e ceva. Prea se învîrteşte pe lîngă furnal. Vrea să înveţe meserie şi noi îl ţinem la mătură. Ce zici?

— Păi dacă-i aşa, atunci să-l învăţăm meserie.

— Il iei dumneata să-l calific?

— Il iau.

★

Deseori Sfaicofer Francisc îl invita pe Bistrianu acasă la el ca să-i vorbească în linişte despre meserie. Acolo băiatul se ducea cu plăcere.

— Ieri — începea Sfaicofer — ţi-am arătat cum se repară un deranjament. Ia să vedem dacă n-ai uitat cumva. Spune-mi ce faci atunci cînd a fiert sticul şi curge fontă afară?

Bistrianu răspundea fără să stea mult pe gînduri, gesticulînd, înflăcărîndu-se, luînd parcă parte la o acţiune încordată.

Conductorul încuviinţa tăcut din cap şi-i punea altă întrebare, la care răspunsul venea tot atît de prompt.

Odată Sfaicofer i-a spus:

— Văd că-ţi place furnalul băiete. Pregăteşte-te să dai examen de calificare...

★

A fost prima bucurie, după 20 de ani de viaţă. Celelalte au venit una după alta la intervale scurte. Dintre acestea din urmă de reţinut este aceea pe care a avut-o cînd brigada utemistă pe care o conducea a cucerit drapelul de brigadă de furnalişti fruntaşă pe ţară; atunci cînd drapelul de mătase adus de la Reşiţa l-a înfipt chiar Bistrianu însuşi in vîrful furnalului. De acolo flutura parcă peste tot oraşul.

A plecat apoi în armată şi s-a întors anul trecut în toamnă.

★

A păşit încet pe platformă cu toate că nu exista nici un colţ pe care să nu fi pus piciorul cîndva. Totuşi emoţia revederii... Vedeţi, întoarcerea pe platformă, după timpul petrecut în armată, nu e o întîmplare oarecare.

S-a rezemat de o bancă şi a privit. Furnaliştii nu-l băgaseră de seamă. Erau înfierbîntaţi. Se pregăteau să dea drumul şarjei. Bistrianu aştepta să-i vadă bătînd în stic cu ranga de fier. Dar ei au luat un perforator electric şi-au străpuns sticul. Fonta lichidă a izbucnit afară împroşcînd mii de scîntei ca un uriaş artificiu într-un pom de iarnă. Fonta nu mai curgea însă pe jgheaburi înguste şi neîncăpătoare ci năvălea pe jgheaburi adînci şi trainice prevăzute cu un zăgaz special pentru spart fonta. Dispăruseră şi tiparele. Acum fonta era încărcată în oale mari. „Cîte schimbări — gîndi Bistrianu. — Acum e mai uşoară şi mai frumoasă munca furnaliştilor".

Simţea că are o poftă nebună să îmbrace mănuşile de azbest, să-şi pună şorţul şi ochelarii şi să se amestece printre furnalişti, să muncească! Se smulse din locul în care rămăsese împietrit şi dădu năvală printre oamenii de pe platformă...

★

In ianuarie 1953 Bistrianu a fost numit şeful unei brigăzi utemiste la „Furnalul tineretului". In primele zile treaba şchiopăta, oamenii trăgeau fiecare în altă parte, şi cu toate că la furnal se adăugaseră multe îmbunătăţiri tehnice, printre care şi un tablou electric de control şi comenzi, Bistrianu nu se putea bucura prea mult de toate acestea. „Ce folos că s-a modernizat furnalul dacă graficul nostru tot în jos trage". A început apoi să caute cauzele. Răspunsul i l-a dat maistrul de schimb:

— Dacă lucraţi alandala!

Şi le arătă o carte.

— Uite aici metoda Filipov. Hai să vedem cum se poate adapta ea la furnalul vostru.

Şi aşa, „băieţii" au înţeles că pentru îndeplinirea sarcinilor pe care şi le-a luat brigada, trebuie să studieze cît mai mult, să-şi însuşească meseria pînă în cele mai mici amănunte, să fie disciplinaţi pe platformă, să nu lipsească nemotivat şi să se poarte cu respect faţă de aceia care i-au învăţat meseria.

De atunci brigada lui Bistrianu este mereu în frunte. Nu de mult, Bistrianu a lansat o chemare la întrecere către toate brigăzile de tineret din combinat în cinstea zilei de 1 Mai. El s-a angajat, ca pînă la 30 iunie să dea peste plan 60 de tone de fontă şi să reducă preţul de cost pe tona de fontă. Tînărul furnalist este hotărît să se ţină de cuvînt.

MIHAIL CARANFIL
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Hunedoara

Pe scurt din scrisorile cititorilor...

Discuţia purtată în coloanele „Scînteii tineretului" despre pasiunea în muncă m-a îndemnat să vă scriu despre situaţia în care mă aflam acum un an şi jumătate. Deoarece nu învăţam aveam 4 calificative de „insuficient". Eram cel mai slab elev din clasă.

Acest fapt l-a pus pe gînduri pe colegii mei. Ei au început să-mi atragă atenţia asupra situaţiei în care mă găseam. Examenele de sfîrşit de semestru se apropiau. La toate acestea eu le răspundeam: „Las' că învăţ la examene". Văzînd că deşi am fost criticat continuam pe mai departe, tovarăşul diriginte al clasei a organizat o discuţie asupra situaţiei mele. Şi-au spus părerea atunci mulţi colegi. Eu am încercat să arăt că nu reuşesc să mă smulg din lenevia în care mă complăceam. „Cum nu poţi — mi-au răspuns colegii mei. Nu vrei! Ia să încerci". La început mi-a fost foarte greu. În cele din urmă am rămas corigent doar la o singură materie. De atunci mi-a rămas convingerea că dacă ai un pic de voinţă şi ajutorul celor din jurul tău, nu se poate să nu reuşeşti.

OSTROVEANU ŞTEFAN
Craiova

★

Tovarăşul Bratu Gheorghe scrie că lui Constantin Dumitru nu-i păsa de carte. Aceasta este o constatare şi atît. In munca cu oamenii nu ajung doar constatările. Care dintre tovarăşii lui Constantin Dumitru au căutat să-i citească din versurile lui Maiakovski, care place atît de mult tinerilor, sau dintr-o altă carte?

Brigada în care a lucrat Constantin Dumitru poartă şi ea o parte din vină. Unitatea dintre membrii ei nu trebuie să se manifeste numai în munca de fiecare zi, ea trebuie să existe şi să se cimenteze şi în timpul liber al tinerilor. Membrii brigăzii aveau datoria ca prieteni de muncă, ca tovarăşi ai lui Constantin Dumitru, să-l viziteze acasă, să vadă cum decurge viaţa lui familială, de ce este plictisit, şi ce are de gînd să facă. Chiar dacă acest ajutor a fost dat, el nu s-a simţit pentru că prietenii săi nu s-au apropiat de Constantin, n-au reuşit să-l cunoască.

Lui Constantin Dumitru trebuie să i se spună de asemenea că îndreptarea lui depinde acum în cea mai mare măsură de el şi numai de el. Lui trebuie să i se arate că a respecta pe oamenii mai în vîrstă, pe maiştri, este o datorie elementară de bună cuviinţă; cu obrăznicia nu ajungi departe în viaţă.

LUCA ANA MARIA
Parcul muncitorilor nr. 3
Oradea

Un semn al nobleţei sufleteşti

Acad. C. I. Parhon

Zilele acestea „Scînteia tineretului" mi-a adresat propunerea de a-mi exprima părerea asupra discuţiei: „Pasiunea în muncă înnobilează sufletul", purtată în coloanele ziarului.

Deşi nu mai sînt de mult tînăr, am simţit o caldă bucurie la această propunere. Discuţia desfăşurată pe o scară destul de întinsă, cu participarea a numeroşi tineri cu diverse ocupaţii, a venit să sublinieze creşterea maturităţii tinerilor cetăţeni ai ţării noastre, care nu-şi precupeţesc timpul, pentru a veni şi a îndrepta un tovarăş de-al lor, care a luat-o pe un drum greşit. Ca şi voi dragi tovarăşi, socotesc că pasiunea în muncă înnobilează sufletul. Cred ceva mai mult şi anume că existenţa însăşi a acestei pasiuni e un semn de nobleţă sufletească, care se poate încă perfecţiona sau şlefui, pentru a întrebuinţa un termen meşteşugăresc.

In ţara noastră dreptul sfînt pe care-l are cetăţeanul liber este dreptul la muncă, iar obligaţia lui cea mai de seamă este de a munci cinstit. Sînt însă unii tineri care aşteaptă o ocazie deosebită pentru a-şi manifesta toată forţa lor creatoare, tot avîntul, socotind că nu merită să te risipeşti cu pasiune în orice ocazii. Noi ştim că aşa zisa muncă „modestă" şi „neînsemnată", este de fapt o muncă importantă şi creatoare care hotărăşte soarta istoriei.

Eroii zilelor noastre sînt oameni modeşti şi perseverenţi care dau dovadă de un eroism continuu de zi cu zi, aducîndu-şi contribuţia lor la sforţările creatoare ale întregului popor.

Alături însă de aceşti oameni se mai găsesc pe ici pe colo şi egoişti, pentru care interesul lor valorează mai mult decît orice. Morala noastră comunistă ne cere să fim atenţi faţă de cei care ne înconjoară, să manifestăm un sentiment de grijă şi de delicateţe, să-i sprijinim pe tovarăşii rămaşi în urmă, să-i ajutăm să ne ajungă. Unii tineri se mai codesc să părăsească oraşele unde au învăţat ani îndelungaţi şi să plece în ajutorul muncitorilor de pe ogoare pentru a le dărui din cele învăţate, pentru ca roadele cîmpiilor să fie mai bogate, deoarece pun interesele lor personale mai presus de toate celelalte lucruri. Aşa a procedat şi tînăra Lucia Gigulă, despre care s-a pomenit în discuţia amintită mai sus. Dar zeci şi zeci de tineri care s-au adresat ziarului, şi-au exprimat dezaprobarea faţă de purtarea Luciei, calificînd-o drept egoistă. Vorbind despre pasiunea cu care trebuie să luptaţi pentru atingerea unor ţeluri înalte, închinate fericirii milioanelor de oameni, mă gîndesc la exemplele nemuritoare pe care le-au dat marii noştri înaintaşi, slujitori devotaţi ai poporului ca Traian Vuia, pionier al aviaţiei romîneşti, ca profesorul dr. Victor Babeş, Gh. Marinescu, ca şi atîţia alţi patrioţi ca ei. De asemenea o pildă vie pentru tinerii noştri oameni de ştiinţă ca şi pentru fiecare tînăr muncitor o constituie activitatea neobositului cercetător acad. Traian Săvulescu.

Marele fiziolog Ivan Petrovici Pavlov, adresîndu-se tineretului spunea: „Ţineţi minte că ştiinţa îi cere omului întreaga lui viaţă. Şi dacă aţi avea două vieţi tot nu v-ar ajunge. Ştiinţa cere de la om o încordare uriaşă şi o mare pasiune. Fiţi pasionaţi în munca voastră, în cercetările voastre. Inainte de toate — stăruinţă... In al doilea rînd — modestie... In al treilea rînd — pasiune".

Voi, tinerii cărora vă aparţine viitorul aveţi datoria ca mai ales acum, să îmbrăţişaţi cu toată pasiunea voastră drumul pe care vi l-aţi ales, răsplătind în felul acesta marile posibilităţi pe care vi le pune la dispoziţie poporul muncitor.

Oamenii de frunte ai timpurilor noastre, comuniştii, sînt constructori activi, devotaţi ai socialismului, cei mai buni luptători pentru întărirea statului nostru. De aceea ei sînt urmaţi în mod conştient, cu entuziasm, de marea majoritate a oamenilor muncii. Acei tineri care caută să se eschiveze la fiecare pas de muncă, care privesc liniştiţi cum muncesc alţii şi folosesc roadele muncii lor, îşi atrag tot dispreţul poporului care nu-i tolerează pe trîndavi şi paraziţi.

In societatea noastră, tînărul cetăţean este educat în spiritul stimei faţă de colectiv. Un rol deosebit de important în viaţa personală şi socială, îl joacă tovărăşia şi prietenia. Sentimentul solidarităţii prieteneşti constituie o garanţie a voinţei omeneşti nestrămutate de a învinge încercările la care sîntem supuşi în cursul vieţii noastre.

Tovărăşia înseamnă o colaborare rodnică atît în muncă cît şi în învăţătură, în întreaga noastră activitate, în vederea realizării nobilului scop al construirii socialismului. Sprijinul tovărăşesc, prietenia strînsă bazată pe o adîncă principialitate, constituie o puternică forţă în lupta dusă pentru transformarea sau îndreptarea unui tînăr. A veghea ca prietenii noştri să meargă cu capul sus, plini de pasiune pentru meseria lor, constituie o datorie pentru fiecare dintre noi. Poate că dacă prietenii şi tovarăşii lui Dumitru Constantin ar fi ţinut seamă de aceste lucruri, tînărul muncitor n-ar fi ajuns un om plictisit care nu-i respectă pe vîrstnicii ce-l învaţă meseria şi care nu iubeşte cartea.

Analizîndu-mi întreaga viaţă simt o mare bucurie lăuntrică. Este bucuria pe care ţi-o dă faptul că ai muncit pentru un ţel nobil, pentru binele milioanelor de oameni, pentru patrie. Pentru acest nobil ideal, pentru titlul de slujitori devotaţi ai poporului, tineretul are datoria să-şi închine toată pasiunea sa.

Afirm cu mîndrie că am luptat cu pasiune, cu o îndoită pasiune pentru triumful cauzei muncitoare, al socialismului adevărat, al acelui întrezărit de Karl Marx şi Frederich Engels şi realizate de oamenii sovietici. M-am înscris în rîndul celor care au făcut din realizarea socialismului un ideal al vieţii lor, încă de pe cînd eram pe băncile liceului din Ploeşti.

Am făcut atunci cunoştinţă cu învăţătura marxistă. Această învăţătură m-a convins pentru tot restul vieţii mele că istoria omenirii nu se desfăşoară conform dorinţelor regilor sau împăraţilor, ci în virtutea unor legi destul de complexe dar tot aşa de obiective ca şi căderea corpurilor în vid sau îngheţarea apei la zero grade şi sub o anumită presiune atmosferică.

In plus învăţătura marxistă arată că viitorul e al oamenilor muncii, că ei vor ajunge într-un anumit stadiu la conştiinţa de clasă şi la lupta de clasă şi că această clasă va fi aceea care îşi va impune legea şi drepturile sale după ce va înfăptui în mod inevitabil dictatura proletariatului.

Sub acest regim trăim noi astăzi graţie luptei partidului şi ajutorului dat de Uniunea Sovietică, eliberatoarea patriei noastre.

Oameni care făuresc idei

În cartea de evidenţă a inovatorilor — cu rubrici multe întinse pe două pagini — a uzinei „Tudor Vladimirescu" din Bucureşti, e înscris de 16 ori numele strungarului utemist Roşu Dumitru. La rubrica „conţinutul pe scurt al inovaţiei" scrie: „dispozitiv de strunjit ghidaj arc la remorca 2 A.P. 2", iar mai departe, la altă rubrică: economii 2840 lei, recompensă 778 lei. Mai jos, după numele altor inovatori, Roşu îşi mai înscrie o inovaţie: „dispozitiv de strunjit roata curea cupe de la elevatorul batozei; îmbunătăţirea calităţii". Şi aşa mai departe.

Dar, cunoscîndu-le numai din caietul de evidenţă, faptele par obişnuite şi simple; omul s-a gîndit că un anume dispozitiv ar fi mai bun, a făcut o schemă şi apoi a mers la cabinetul tehnic — mai ales că Roşu Dumitru a venit într-o zi cu 8 inovaţii dintr-odată. Trei dintre ele au fost admise, iar pe celelalte inovatorul şi le-a retras singur, deoarece şi-a dat seama că ele mai pot fi încă îmbunătăţite — deci aviz celor care tind să creadă că Roşu Dumitru a creat aceste inovaţii fără prea multă strădanie.

Aşezat lîngă strungul lui „Universal" imens, Roşu pare mereu cu gîndul risipit cine ştie unde, păstrînd totuşi un fel de voie bună, ce pare că nu părăseşte niciodată faţa sa rotundă şi muschiuloasă. Adesea, urmărind rotirea vijelioasă, parcă infinită a cuţitului şi răsucirea ordonată a şpanului albăstrui el uită că sirena a sunat de mult terminarea schimbului. Cînd observă aceasta îşi şterge mîinile grijuliu, apoi îşi deschide dulapul şi scoate de acolo o piesă ciudată, o priveşte o vreme încreţindu-şi fruntea sa largă, apoi se aşează pe ceva şi o întoarce iarăşi pe toate părţile. Aceste clipe de creaţie deplină nu i le tulbură nimeni. Cei care-l văd, calcă uşor împrejurul său făcîndu-i doar cu ochiul un îndemn: stai liniştit Roşule şi fă-o şi pe a şaptesprea!

Cu deosebită grijă Roşu îşi lucrează piesa ore întregi, cu migală şi străduinţă. Apoi o pune la loc în dulap pentru ca s-o reia a doua zi, şi pleacă spre casă. După ce se urcă în tramvai şi scoate biletul, tresare, aducîndu-şi aminte de ceva. La prima staţie coboară şi se întoarce înapoi în uzină. Are o idee nouă... Scoate iarăşi piesa, o cercetează parcă mai amănunţit, o măsoară în fel şi chip şi apoi o prinde în strung. Bucata de fier informă la început, se apropie din ce în ce mai mult de înfăţişarea precisă şi fină a piesei cu care va intra peste cîteva zile la Cabinetul tehnic. Cînd piesa este desăvîrşită întru totul, o scoate din strung, o ridică pe palmă şi o priveşte cu admiraţie ca pe o operă valoroasă, de mare preţ.

În aceeaşi seară, acasă, tîrziu în noapte Roşu desenează piesa pe hîrtie cu precizie milimetrică.

...Numele lui Dumitru Roşu figurează la locuri de cinste în multe dări de seamă sau conferinţe ţinute cu ocazii festive, e dat adesea ca exemplu celorlalţi tineri din uzină. Dar nu pentru satisfacţia aceasta de a-şi auzi numele rostit de alţii lucrează seri de-a rîndul, studiază cu pasiune cărţi de tehnică înaltă. El vrea ca strungul lui, strungurile celorlalţi să producă mai mult şi mai bine. Roşu s-a gîndit la prima inovaţie, pornind de la gîndul de a-şi ajuta tovarăşii de muncă. Într-o zi, din strungul unui tînăr care lucra în apropierea lui a sărit o piesă. Tînărul nu fusese de vină deoarece piesa era mare şi nu se fixa bine în strung. Faptul acesta l-a întristat pe Roşu Dumitru şi l-a făcut să se gîndească cum poate fi înlăturată pe viitor această primejdie. În mintea lui s-a născut astfel, vag la început, din ce în ce mai precis apoi, un dispozitiv care să prindă mai bine unele piese în strung. Aşa s-a născut prima lui inovaţie, din dorinţa sinceră, din dragostea frăţească de a-şi ajuta tovarăşii de muncă. El îşi iubeşte cu patimă şi meseria de strungar.

Începînd din anii copilăriei, de la cioplirea primelor jucării nevinovate şi pînă în zilele cînd a intrat în uzină şi s-a aşezat lîngă un strung adevărat, el a purtat mereu în sine o pasiune puternică pentru această meserie complicată dar deosebit de frumoasă şi creatoare.

Roşu Dumitru are 24 de ani. El se gîndeşte deocamdată să construiască o macara puternică de ridicat şi transportat piesele, care va uşura munca sa şi a semenilor săi. Atît deocamdată. Mai tîrziu se vor naşte fără îndoială şi alte idei.

MIRCEA ANDREI

VISCOLUL A FOST ÎNVINS...

Era o noapte liniştită. În mijlocul lacului Razelm poposise o brigadă de pescari. Într-una din bărci se afla Mihaeev Chirilă cu un frate mai mic. Au îndreptat barca în direcţia curentului şi au aruncat ancora. După ce au mîncat, au adormit în scurt timp.

În puterea nopţii au fost treziţi de o zguduitură. Chirilă s-a ridicat şi era cît pe aci să cadă în apă. — Barca se aplecase izbită de un val uriaş. Se pornise o furtună...

Apele zmuceau cu putere de ancoră. La fiecare lovitură a valurilor, lanţul ancorei troznea. Chirilă a trecut la rame ţinînd barca îndreptată pe valuri pentru a nu fi prinsă între ele şi scufundată. Valurile se năpusteau furioase

Fratele lui Chirilă care se ghemuise în fundul bărcii simţi cum pătrunde apa sub el. Se tîrî pînă la mijlocul bărcii pentru a-i vesti lui Chirilă primejdia. Cînd ridică puţin capul, un val îl lipi de-a latul în barcă. Renunţă să-i mai spună ceva lui Chirilă; se ridică din nou, luă ispolul şi începu să arunce apa afară.

În jur nu se putea vedea nimic. Furtuna risipise bărcile în diferite direcţii. Chirilă obosit de atîta rezistenţă, se gîndea că în curînd îl vor lăsa puterile şi barca se va răsturna. Îndată, însă, imaginea aceasta sumbră îl îndîrji şi mai mult.

Furtuna care nu vroia să ştie de soarta nimănui se înteţise, iar barca zmucită puternic de la ancoră, sălta ca o coajă de nucă, din val în val. Cei doi tineri pescari, uzi pînă la piele, nu încetară rezistenţa. Ce bucuros ar fi fost Chirilă dacă în aceste clipe grele ar fi avut posibilitatea să răsufle liniştit numai cîteva minute.

Dar nu se putea. Barca trebuia ţinută cu orice preţ în direcţia curentului şi pe mijlocul valurilor.

Odată cu sosirea zorilor, furtuna începu să se potolească. Valurile se domoliră. Îndreptară atunci barca spre uscat, vîslind cu nădejde.

La mal s-au întîlnit cu toţi membrii brigăzii care ajunseseră cu bine la ţărm. Un scurt popas, apoi pescuitul începu din nou.

. . . .

Cumplită iarnă, iarna anului o mie nouăsute cincizeci şi patru! Dîrzenia vitejilor pescari din Delta Dunării a fost pusă la grea încercare. Viscolul ivise atunci o problemă grea... anevoioasă. Sculele de pescuit ale brigăzii din care face parte Chirilă au fost prinse de teribilul viscol în lacul Gorgova. Trebuiau salvate neapărat. Era vorba doar de păstrarea avutului obştesc...

Chirilă a fost cel dintîi care a cerut să plece pentru a le salva. Îşi asumase o mare răspundere, o sarcină dificilă. Pînă la lacul Gorgova era o distanţă de 16 mile. Apele erau îngheţate. Nu se putea merge cu nici un mijloc de locomoţie.

Viscolul nu încetase; răspîndea rafale înfricoşătoare ce orbeau privirea, te făceau să nu zăreşti nimic la cîţiva paşi. Într-o asemenea dimineaţă — cînd viscolul se afla încă în plină putere — Chirilă împreună cu moş Nistor Gavrilov au plecat să-şi îndeplinească greaua misiune. Tot drumul l-au făcut pe gheaţă, avînd asupra lor cîteva unelte şi ceva alimente.

Trei zile şi trei nopţi a durat dramatica, încordata, neobosita bătălie pentru salvarea uneltelor brigăzii... Nu se poate să lase să se prăpădească bunătate de unelte. Acest gînd devenise o obsesie ce-i însoţea în toate clipele. Ningea din ce în ce mai îndîrjit; viscolul devenise şi mai puternic şi mai dezlănţuit. Chirilă şi moş Gavrilov duceau cu viscolul o luptă „cot la cot". Vreme de odihnă nu se afla! Timp de trei zile şi trei nopţi n-au intrat niciodată la adăpost, toată vremea au stat în bătaia înfricoşătoare a urgiei de zăpadă.

Pînă la urmă au reuşit!

Uneltele brigăzii au fost salvate!

IANCU TRIFAN
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Galaţi

★ ★ ★

VIAŢĂ DE TRACTORIST

— Tare-i mai place şi primăverii ăsteia să şuguiască cu noi — oftează Păduraru întinzînd mîinile către focul de paie ce pîlpîie timid. Aci se hlizeşte la noi cu soare şi cu cer albastru, şi-apoi, dintr-odată, se stropşeşte şi dă-i cu ploaie şi ninsoare. Îşi schimbă înfăţişarea mai ceva ca o fată mare.

Ajutorul lui, un băieţandru blond şi subţirel, îi ascultă posomorit boscorodeala. Din cerul întunecat vîntul rece aduce pieziş fulgi moi de zăpadă. Răceala pătrunde duşmănoasă prin pufoaicele îmbibate cu apă ca nişte piei puse la tăbăceală. Frig al dracului! Stai pe tractor o oră-două, dar ţi-nghează mîna pe manete şi musai să dai o fugă şi să-ţi încălzeşti mîinile la focul ăsta prăpădit care arde ca vai de lume.

Păduraru se ridică în sus şi rămîne puţin pe gînduri. Trupul lui puternic de moldovean înfruntă semeţ fulgii şi ploaia care se cern peste el. Stepa Dobrogei, cu cocoaşele dealurilor prinse în spinare, primeşte supusă biciuirea calmă a stropilor de ploaie, cam reci, dar binefăcători pentru sămînţa ce s-a pus şi va să se pună sub brazde.

Undeva aproape se aude tractorul lui Salomia. Merge şi glăsuieşte ca şi stăpînul: domol, calm opintindu-se din cînd în cînd întărîtat parcă de cineva, bubuind înfundat şi puternic.

A dracului vreme! Numai primăvară nu e asta.

Tractorul a pornit smucindu-se, speriat parcă de cineva. Pline de sănătate brazdele se revarsă în urma plugului şi ploaia, asta aşteptînd, îşi înfige în ele bucuroasă stropii mărunţi. Pămîntul e negru, lucios de negru, ca o blană de castor. Intră în el sămînţa ca într-un culcuş şi în cîteva zile dă ghes spre lumină şi soare. Ogorul e întins pînă sub rădăcina dealului burduhănos dinspre răsărit. Preşedintele colectivei mormăie mulţumit la capul ogorului şi cuprinde din privire, ca un gospodar ce e, arătura uniformă, brazdele drepte ca nişte linii de caiet dictando. După privire, după zîmbet pricepi calificativul ce-l dă tractoriştilor.

Vremea asta de-ar fi mai bună. Amarnic mai suflă vîntul. Salomia, Dogaru, Petak şi Paşca tremură şi ei pe tractoare. Păduraru ascultă atent. Nu s-au oprit niciunul. Nimeni nu cedează. De dimineaţă a spus băieţilor din brigadă: „Nu se opreşte nimeni din lucru! Poate să ningă cît o vrea, să tune şi să fulgere. Lucrăm înainte cît ne-o da voie pămîntul. Se poate face cel mult cîte un foc de paie şi să se încălzească fiecare pe rînd".

Cele spuse se respectă întocmai. Şeful însuşi se supune. Tractoarele nu se vor opri. Frigul n-o să biruiască. Aşa-i viaţa de tractorist. Mai înduri şi frig. Calorifer pe tractor n-avem.

★

Balcău Eusebiu, şeful brigăzii a IX-a de la S.M.T. Remus Opreanu a plecat în iarnă acasă, la Cîmpia Turzii. S-a dus în concediu. A trecut însă o lună, au trecut două, şi dînsul să mai vie — pace. Brigada a plecat fără el pe cîmp. Conducerea a luat-o Păduraru. E cam greu pentru el pentru că trebuie să lucreze şi pe tractor dar nu e nimic. O s-o facă şi pe asta. Dar ce-o fi cu Balcău? De ce nu mai vine? E ceva la mijloc, nu se poate. Spun unii că s-ar fi speriat de greutăţile de aici. Vrea să stea mai aproape de casă, mai la căldurică. De asta nu mai vine. Precis. Cei din brigadă însă, care-l cunosc, care-au lucrat cu el în anul trecut nu cred asta nici în ruptul capului. Balcău nu poate să dezerteze ca un laş. Altceva e cu el. Trebuie să fie o fată la mijloc. Au mirosit ei ceva de astă toamnă.

Şi s-au adunat cu toţii într-o seară şi i-au scris.

„Dragă Balcău,

Află despre noi că sîntem bine sănătoşi, ceea ce îţi dorim şi ţie. Noi am început campania de mult. Am venit aici din timpul iernii. Treburile merg bine. În prima decadă am lucrat pe ruptele şi am făcut 600 de hantri. Deci planul pe campanie e gata. Acum avem depăşire serioasă. Vrem să trecem de 2000 de hantri pînă la sfîrşit. Ce zici de asta?

Nouă ne e dor de tine. Ce s-a întîmplat de-ai rămas acasă? Ne închipuim noi pricina. Trebuie să fie cu păr şaten şi cu ochi căprui. E sau nu? Noi te înţelegem. Nu-i aşa uşor să te desparţi de-o fată. Dar să nu uiţi că noi, brigada, te aşteptăm. Lasă fata acolo că nu ţi-o fură nimeni. Vino aici şi, vorba lui Păduraru, te însurăm noi cu un kadeu şi te lecuieşti. Te sfătuim prieteneşte. Pe aici, unii spun cum că tu ai dezertat, şi ne e ruşine nouă pentru tine. Acum alege tu cum vrei: rămîi cu ea sau vii la noi?

Avem nevoie de tine. Gîndeşte-te. Te aşteptăm.

Cu drag
Brigada a IX-a"

După o călătorie lungă, de mai multe zile, scrisoarea a ajuns la Cîmpia Turzii. Balcău a citit-o cu degetele tremurînd de emoţie şi a rămas apoi o noapte întreagă pe gînduri. Era trist şi era şi bucuros. Chemarea lor îl înduioşa, îl durea în acelaşi timp. Rîndurile lor simple, murdărite de motorină, scrise cu un vîrf de creion neascuţit, pe unde s-a putut, îi amintea parcă pe fiecare om din brigadă. Nu, nu prieteni, nu v-am uitat. Aveţi nevoie de mine — aşa-mi scrieţi. Şi eu am nevoie de voi. Hei tinereţe, voi douăzeci şi unu de ani furtunoşi! Rămîi fată singură. Dacă vrei, aşteaptă-mă pînă la toamnă. Pregăteşte-te valiză de drum!...

★

A fost vreme bună, cu soare mult care a zvîntat pămîntul şi a făcut mugurii zarzărilor să plesnească — semn că primăvara a biruit. S-a arat zdravăn şi brigada e prima pe staţiune, cu planul depăşit odată şi jumătate. Staţiunea e fruntaşă pe regiune. Toată lumea e mulţumită, felicitările curg gîrlă, băieţii s-au liniştit. Steagul de fruntaş îl au ca şi în mînă. Greul bătăliei a trecut.

Oare aşa să fie? Nicidecum! Închipuiţii lauri ai victoriei prefacă-se în spini pe fruntea celor ce gîndesc aşa! Nu. N-a trecut greul, nu s-a terminat bătălia. Abia acum e în toi. Desigur, 1046,47 de hantri pînă acum, nu-i puţin, dar pînă la 2000 — atît cît vor băieţii să facă — mai va. Mai trebuie să scuipe zdravăn în palme, să-i mai bată niţel vîntişor de Dobrogea.

Păcat că vremea asta iarăşi s-a stricat. Pe acoperişul vagonului-dormitor zuruie fără încetare burniţa ce s-a pornit de acum două zile. Noroaie vîscoase ce ţi se încleştează de picior îndărătnice (numai călător să nu fii pe o vreme ca asta) umplu drumurile pînă la gleznă şi tractoarele aliniate în stînga vagonului au şenilele împotmolite ca nişte vălătugi.

Pe o asemenea vreme păcătoasă şi amarnică, tractorist fiind, nu poţi face altceva decît să stai la taifas, să te mai uiţi pe o carte sau pe un ziar, sau, din cînd în cînd să mai controlezi încăodată tractorul, să-i mai desfaci o bujie sau o supapă, să-l ştergi pe ici, pe colo şi să te zgîieşti pe cer adulmecînd o vreme bună pentru arat. De la staţiune, slabă speranţă să mai vină cineva. Fichiret Osman, agronomul de sector, lăsase vorbă că o să se întoarcă azi. Dar cine ştie de-o să mai vină. Bate un vînt afară... Ei, dar bine ar face să sosească mai repede. Le-ar aduce şi lor cîte o veste, ziarele şi, mai ales, trebuie să clarifice odată dacă Păduraru e primul pe brigadă ori altcineva. Pentru că Salomia, oricît e el de tăcut şi retras, tot se mai ia în colţ cu Păduraru care se zice că ar sta cel mai bine. Dogaru nu se bagă în discuţie.

Spre seară a sosit Fichiret.

— Iacă am sosit şi eu. Şi odată cu aceste vorbe le aruncă pe masă ziarele. Băieţii îşi aleg fiecare ziarul preferat. După ce se încălzeşte cu un castron de lapte abia luat de pe foc, Balcău, ca şef al brigăzii, îl invită să dea raportul. La staţiune a discutat cu inginerul şi deci are situaţia precisă. Dînsul, foarte tacticos, scoate carnetul şi citeşte rar şi cu importanţă:

— Ei, păi situaţia ar sta cam aşa: pe brigadă 246 la sută.

— Nu e rău — apreciază băieţii.

— Acum clasamentul: locul întîi cu 225,35 hantri, adică 265 la sută. Făcîndu-se că vrea să bea un pahar cu apă agronomul lăsă dinadins o pauză bucurîndu-se în sine de nerăbdarea lor.

— Hai, zi-i frate, lasă apa. Te-ai înecat?

— Aşa, vasăzică pe locul I e Salomia Vasile, pe II cu 259 Dogaru, III, Păduraru cu 258 şi pe IV Petak cu 200.

Păduraru îi felicită pe învingătorii săi cu un „bravo frate", fără părere de rău.

— Nu-mi pare rău mă, nu-mi pare — îşi face parcă singur în necaz. O să vedem noi pînă la urmă...

Ceilalţi îl consolează:

— Lasă mă, tu ai lucrat la semănat şi ţi-au mers prost semănătorile, altfel n-ai grijă, tu ai fi fost primul.

Şi aici au dreptate băieţii. Aşa ar fi fost. Ei, dar atîta supărare să aibă la viaţa lui Păduraru, că e întrecut cu cîteva procente! La cele 4800 de hectare pe care le-a arat el în toată cariera lui de tractorist asta e o nimica toată. Da, 4800 de hectare le-a trecut el prin brazdarele plugului, 4 campanii a fost fruntaş pe staţiune şi a primit şi decoraţie. Necazul ăsta o să treacă. Mîine dimineaţă iese soarele şi o să înceapă aratul. Atunci să vă ţineţi băieţi după Păduraru! Pentru că are şi el o ambiţie la viaţa lui: să răsufle uşurat, să se însoare şi să-i tragă un chef pe cinste, în ziua cînd va aniversa 10.000 de hectare arate de el. O să cheme toată brigada, toţi prietenii să se veselească împreună. E drept, o să mai treacă ceva vreme pînă atunci, dar aşa o să fie. Aniversarea o s-o facă aşa cum şi-a pus în gînd: cu însurătoare şi cu chef.

ION BAIEŞU

Din experienţa tinerilor activişti culturali

„Joia tineretului"

Comitetul orăşenesc U.T.M. Cluj a luat iniţiativa organizării „Joii tineretului" de două ori pe lună.

Încă de la început tinerii muncitori, elevi, studenţi, au fost atraşi de această posibilitate de a se întîlni împreună, de a petrece plăcut şi folositor timpul lor liber. Colectivul de organizare al „Joii tineretului" s-a străduit să pregătească programe cît mai variate. Astfel, cu ocazia sărbătoririi zilei ceferiştilor s-a ţinut o conferinţă despre luptele ceferiştilor din februarie 1933 urmată de un program artistic prezentat de brigada artistică de agitaţie a Atelierelor C.F.R. „16 Februarie" din Cluj

Un alt program a cuprins conferinţa „Să întărim necontenit capacitatea de apărare a patriei şi să apărăm pacea" după care a urmat filmul „Mitrea Cocor".

Pe marginea programelor prezentate la „Joia tineretului" se fac discuţii cu participanţii, li se cer părerile. Propunerile şi criticile aduc un aport preţios colectivului de organizare în orientarea viitoarelor programe şi în îmbogăţirea lor cu noi teme. În acest sens un exemplu concludent îl constituie propunerea unui grup de tineri muncitori de la Atelierele C.F.R.-Cluj cum sînt tovarăşii: Mani Ion, Ghete Valer, Marian Petru şi alţii care au cerut ca în cadrul programelor „Joii tineretului" care vor urma, să fie introduse şi bucăţi muzicale. Ţinînd cont de dorinţa tinerilor, colectivul de organizare a cerut concursul tovarăşilor profesori Nicola Ion şi Jogomos Ion de la Conservatorul de muzică din Cluj şi au pregătit pentru „Joia tineretului" din 3 martie un program muzical. A avut loc o conferinţă în limbile romînă şi maghiară despre folclorul romînesc şi maghiar. Pe marginea conferinţei s-au făcut şi exemplificări muzicale pe discuri arătîndu-se specificul muzicii populare din diferite regiuni ale patriei noastre.

După expunerea conferinţei a urmat un concert de muzică populară interpretat de orchestra sfatului popular al oraşului Cluj care a entuziasmat tineretul.

În planul de muncă pe viitor figurează şi alte teme interesante cum sînt: „de vorbă cu tinerii scriitori din oraşul Cluj", „ziua tinerilor vînzători", în care se va vorbi despre atitudinea atentă faţă de cumpărători, şi se va prezenta filmul maghiar „Magazin de stat" etc.

VASILE TOMA
activist în secţia propagandă şi agitaţie a Comitetului orăşenesc U. T. M. Cluj

Folosind mijloace atrăgătoare

Activitatea culturală în cadrul căminului cultural, după cum se ştie, este multilaterală: bibliotecă, cercuri de citit literatură, filme etc. La căminul cultural se prelucrează şi se discută hotărîrile partidului şi guvernului. Tot aici prin diferite forme: cursuri, conferinţe, seri de întrebări şi răspunsuri, sînt răspîndite în mijlocul ţăranilor muncitori metodele agrozootehnice înaintate.

De exemplu, o formă interesantă pentru lămurirea ţăranilor muncitori asupra avantajelor lucrării pămîntului după metode agrotehnice înaintate este şi organizarea vizitelor la gospodăriile agricole colective fruntaşe. Căminele culturale din comunele Popeşti-Leordeni şi Jilava, cu sprijinul Sfatului popular Nicolae Bălcescu, nu de mult au organizat o astfel de vizită la G.A.C „Drumul lui Lenin" din satul Livedea, raionul Brăneşti. Această vizită a fost plină de învăţăminte.

Vizitatorii s-au interesat îndelung asupra muncii colectiviştilor. Ei au aflat că colectiviştii au obţinut 1000 kg. grîu la hectar, în timp ce ţăranii cu gospodării individuale n-au obţinut mai mult decît 5—600 kg. grîu; de asemenea şi la celelalte culturi colectiviştii au obţinut rezultate mai mari. Deşi condiţiunile naturale din anul trecut n-au fost destul de prielnice pentru aceste culturi, totuşi rezultatele bune au fost posibile datorită lucrării pămîntului după metodele agrotehnice înaintate. Tractoarele S.M.T. au făcut arătură adîncă şi însămînţările au fost făcute la timp. Folosind experienţa sovietică, grîul a fost însămînţat în rînduri încrucişate, porumbul în cuiburi dispuse în pătrat. La întrebarea vizitatorilor dacă ajung braţele de muncă în gospodărie, preşedintele gospodăriei, tovarăşul Moldoveanu Marin, a răspuns că braţele de muncă ajung deoarece o mare parte din lucrările care cereau multă muncă au fost mecanizate. Gospodăria colectivă creşte azi oi şi vaci de rasă, rar întîlnite mai înainte în regiune şi care cer o îngrijire atentă.

Vizita la G.A.C. Livedea a impresionat pe ţăranii muncitori din comunele Popeşti-Leordeni şi Jilava. În urma acestei vizite, întovărăşiţii şi ţăranii muncitori cu gospodărie individuală au participat cu regularitate la cercul agrotehnic. Căminele culturale au organizat seri culturale în cadrul cărora ţăranii muncitori care au vizitat G.A.C. vorbesc şi celorlalţi ţărani muncitori din comună despre cele văzute. Cu mult interes ei au ascultat şi pe tovarăşul Velciu Marin, membru al întovărăşirii agricole din Jilava, pe tov. Roşu Pavel, preşedintele întovărăşirii agricole din Popeşti-Leordeni şi pe alţii.

*

Tineretul se simte atras în deosebi spre activitatea artistică din cadrul căminului cultural. In comuna Jilava utemiştii şi tinerii sînt cei care au format o echipă de dansuri şi o echipă de teatru. Echipa de teatru pregăteşte intens pentru concursul echipelor de teatru ale căminelor culturale, piesa „Pe acelaşi drum". De asemenea tinerii din comuna Popeşti-Leordeni au format o echipă de teatru care va participa la concurs. Pentru ca echipa de teatru să se prezinte bine pregătită la concurs ea este ajutată de tovarăşul Păunescu Gheorghe de la „Teatrul tineretului" care este instructorul echipei. Nouă nu ne poate fi indiferent locul pe care îl va ocupa la concurs echipa de teatru. De aceea, tot în vederea pregătirii temeinice a piesei şi ridicării posibilităţii de înţelegere a rolurilor, unii din interpreţi au fost duşi la „Teatrul tineretului" şi aici au văzut piesele: „Neisprăvitul" de Fonvizin, „Drumul soarelui" de N. Stoenescu, şi alte piese. Aceste vizionări au ajutat tinerilor interpreţi să înţeleagă mai bine jocul de scenă.

Înainte de a pune în repetiţie piesa aleasă pentru concurs, s-au făcut împreună cu interpreţii lecturi din cartea „Lecţii pentru teatru". Au fost citite capitolele în care se vorbeşte de analiza personajelor şi distribuirea rolurilor, de planul de punere în scenă a spectacolului, despre munca actorului şi primele repetiţii, despre învăţămintele împărtăşite de cei mai buni artişti sovietici.

Cu toate că avem unele rezultate în ceea ce priveşte antrenarea tineretului în activitatea căminului cultural, mai sînt totuşi utemişti şi tineri care trec pe la cămin numai cu ocazia balurilor, a horelor ţărăneşti, la film etc. Tovarăşul Paraschiv Marin, secretarul U.T.M. din comuna Jilava, de exemplu, a dat foarte puţin sprijin îndrumării şi mobilizării tineretului în activitatea căminului cultural.

Tocmai pentru a organiza manifestările artistice la căminul cultural, secţia culturală a sfatului popular a combătut tendinţa tovarăşului Teodorescu Emilian, secretarul sfatului din comuna Popeşti Leordeni care organiza hore ţărăneşti şi baluri, neglijind complect partea educativă a unor astfel de manifestări culturale.

Se ştie că acei tineri ţărani muncitori care iau parte activă la munca căminului cultural devin activi pentru popularizarea şi aplicarea hotărîrilor partidului. Astfel, utemistul Ene Nicolae din comuna Jilava care este nelipsit de la activitatea căminului cultural şi-a convins părinţii să predea la timp cotele ce le datorau statului. Asemenea exemple în care tinerii îşi conving părinţii să-şi îndeplinească îndatoririle faţă de stat, sau luptă pentru introducerea metodelor agrotehnice înaintate, sînt încă numeroase

DUNA DUMITRU
şeful secţiei culturale a Sfatului popular „Nicolae Bălcescu" din Bucureşti

Şezătoare cu ghicitori

E vorba aici de ghicitori, dar altfel decît cele obişnuite. Iată cum s-a întîmplat: într-una din zile s-a anunţat că se organizează prima şezătoare cu ghicitori în institut. Era vorba de-a ghici căror opere aparţin fragmentele literare şi muzicale ce ne vor fi prezentate. Iniţiativa a pornit de la tovarăşul Busuioc Cornel de la bibliotecă. El a fost într-o şcoală la Sinaia şi acolo a participat la o asemenea şezătoare. Cu acest prilej se citesc poezii, bucăţi literare, dar nu se spune nici titlul şi nici autorul, fiind lăsaţi auditorii să ghicească. Cine ghiceşte mai multe ia un premiu. Noi am mai adăugat şi fragmente din opere muzicale pentru că avem un pikup bun...

La prima şezătoare de ghicitori care a avut loc într-o sîmbătă seara, sala s-a umplut mai repede ca deobicei. Studenţii erau curioşi şi nerăbdători. S-a citit din Vlahuţă, Gorki, Eusebiu Camilar, Galina Nicolaeva ş.a. iar din domeniul muzicii s-au ascultat fragmente din operele Rusalca, Tosca etc.

Am petrecut o seară plăcută. Multora li s-a trezit gustul de a citi mai multă literatură, de a-şi rezerva timp şi pentru educaţia lor muzicală. Printre cei care au luat premii sînt Murgoci C., Viorica Sălăgeanu şi alţii. Premiul I n-a fost obţinut de nimeni, deoarece niciunul dintre participanţi n-a ghicit căror opere aparţin toate fragmentele prezentate. Pe viitor ne-am propus să ne preocupăm mai mult de educaţia noastră muzicală pentru ca la viitoarele şezători cît mai mulţi participanţi să ia premiul I şi mai ales să ne preocupe de îmbogăţirea propriului nivel cultural.

CSAKY NICOLAE
student la Institutul de medicină din Timişoara

Noi amenajări în comună

Cînd este vorba de vreo nouă acţiune pentru amenajarea şi înfrumuseţarea comunei, pun umărul la treabă toţi ţăranii muncitori din Dăneşti, raionul Tg. Jiu. Aşa au făcut şi anul trecut cu ocazia construirii celor trei poduri mari şi a noului local pentru sfatul popular. În fruntea acestor acţiuni au fost comuniştii şi deputaţii Simion Mănciulea, Vasile Manta, Gheorghe Lazăr şi Ştefan Rujan care au muncit cu mult entuziasm ca aceste construcţii să fie date la timp în folosinţă.

Pentru înlesnirea transporturilor ce se fac cu ocazia muncilor agricole din acest an, ţăranii muncitori din această comună au terminat în satul Văcara un pod de lemn peste apa „Văcara", şi un alt pod peste apa „Bisericii" în satul Dăneşti; de asemenea din resurse locale au pregătit materiale necesare pentru un nou pod ce-i în curs de construire. Cot la cot cu vîrstnicii ca Vasile Coroiu, Alexandru Stîngă, Grigore Cîrstoi şi alţii din această comună au muncit şi utemiştii Anton I. Popescu, Gheorghe Canavea, Aristică Brehui şi Aurel Canavea în frunte cu Alexandru Brehui, secretarul organizaţiei de bază U.T.M.

Corespondent
ION SBIRCIOG

În preajma aniversării a 85 de ani de la naşterea lui V. I. Lenin

Adunări festive ale oamenilor muncii

Aniversarea a 85 de ani de la naşterea lui Vladimir Ilici Lenin este întîmpinată cu un puternic avînt politic de oamenii muncii din întreaga ţară.

Muncitorii uzinelor metalurgice „Vasile Roaită" din Capitală au cinstit în cadrul unei adunări festive memoria lui Vladimir Ilici Lenin, marele conducător şi învăţător al oamenilor muncii de pretutindeni, întemeietorul Partidului Comunist şi al Statului Sovietic.

Expunerea consacrată aniversării a 85 de ani de la naşterea lui V. I. Lenin a fost prezentată de tov. Traian Antonescu, membru în biroul Comitetului raional „23 August" al P.M.R. Vorbitorul a subliniat, printre altele, avîntul cu care metalurgiştii, alături de toţi oamenii muncii din patria noastră, traduc în viaţă ideile leniniste a rolului hotărîtor pe care îl are creşterea productivităţii muncii în victoria orînduirii socialiste.

Muncitorii uzinei au avut bucuria să afle din gazeta de uzină, apărută vineri dimineaţa, noile succese obţinute în acest an pe drumul luminat de măreţele idei leniniste. Făcînd să crească productivitatea muncii, ei şi-au depăşit planul pe primul trimestru cu 17,2 la sută la producţia globală şi cu 8,3 la sută la producţia marfă. Aceste succese şi-au găsit încununarea în îndeplinirea planului cincinal al întreprinderii, la 4 aprilie 1955.

La fabrica de pielărie şi încălţăminte „Kirov" din Capitală sute de muncitori, tehnicieni, ingineri şi funcţionari au participat vineri la adunarea festivă închinată aniversării a 85 de ani de la naşterea lui Vladimir Ilici Lenin.

Cu acest prilej a luat cuvîntul tov. Nicolae Tăbîrcă, prim secretar al Comitetului raional de partid „N. Bălcescu", care a arătat succesele obţinute de muncitorii de la întreprinderea „Kirov" în lupta pentru îndeplinirea sarcinilor de plan. A crescut productivitatea muncii, cîştigul mediu al muncitorilor, s-a mărit continuu producţia. Astăzi, faţă de anul 1953, productivitatea muncii a crescut cu peste 108 la sută, iar cîştigul mediu cu aproape 90 la sută. În comparaţie cu trimestrul IV al anului trecut, producţia globală a fabricii este mai mare cu 17 la sută".

Cu astfel de succese întîmpină muncitorii fabricii „Kirov" aniversarea marelui Lenin.

Pe întreg cuprinsul regiunii Bîrlad continuă să aibă loc numeroase adunări festive consacrate celei de a 85-a aniversări a lui V. I. Lenin.

Cu acest prilej în faţa activului comitetelor raionale de partid, a propagandiştilor şi agitatorilor, a activiştilor din aparatul de stat a fost prezentată expunerea: „Lenin, marele geniu al omenirii progresiste; leninismul călăuza oamenilor muncii din patria noastră în lupta pentru construirea socialismului şi apărarea păcii".

În raionul Zeletin mii de ţărani muncitori, locuitori ai comunelor şi satelor Galbeni, Valea Boz, Avrămeşti, Buda şi altele au luat parte la astfel de adunări festive prilejuite de aniversarea naşterii lui V. I. Lenin.

Cicluri de filme

Pe ecranele cinematografelor din Capitală şi dintr-o serie de oraşe din ţară vor fi prezentate în zilele ce urmează filme inspirate din viaţa şi opera genialului conducător al oamenilor muncii de pretutindeni: Vladimir Ilici Lenin.

În Capitală, în cadrul ciclului cuprinzînd filmele: „Tovarăşul Sverdlov", „Cartierul Vîborg", „Pagini istorice", „Apărarea Ţariţînului", „Generalul învingătoare", „Neuitatul an 1919", „Lenin în Octombrie", care vor rula la cinematograful Maxim Gorki între 16 şi 24 aprilie, vor mai putea fi vizionate filmele: „Cei din Kronstadt", la cinematograful „Boleslav Bierut" între 18 şi 24 aprilie, „Marele cetăţean" în zilele de 21 şi 22 aprilie la cinematograful clubului Griviţa Roşie, „Pagini istorice" la cinematograful Patria şi „Apărarea Ţariţînului" la cinematograful Bucureşti în ziua de 22 aprilie.

Filme în legătură cu viaţa şi opera lui V. I. Lenin vor mai fi prezentate între 18 şi 25 aprilie la cinematografele din Tg. Mureş, Oraşul Stalin, Iaşi, Bacău, Craiova, Timişoara, Reşiţa, Oradea, Cluj, Petroşani etc.

(Agerpres)

Deschiderea expoziţiei „Tehnica în serviciul ştiinţei" organizată de Camera de Comerţ a R. D. Germane

Vineri dimineaţa a avut loc în pavilionul din Piaţa Operei nr. 3 deschiderea expoziţiei „Tehnica în serviciul ştiinţei", organizată de Camera de Comerţ a Republicii Democrate Germane.

La deschiderea expoziţiei au asistat acad. prof. dr. C. I. Parhon, acad. I. Murgulescu, Marcel Popescu, D. Simulescu, funcţionari superiori din Ministerul Afacerilor Externe şi Ministerul Comerţului Exterior, specialişti din institutele tehnice de proiectări.

Au participat membri ai misiunilor diplomatice acreditate în ţara noastră.

Cuvîntul de deschidere a fost rostit de Werner Eggerath, ambasadorul R. D. Germane la Bucureşti.

Produsele expuse aci — a arătat vorbitorul — sînt o dovadă grăitoare a muncii neobosite, a cunoştinţelor tehnice şi a colaborării strînse dintre muncitori, tehnicieni, ingineri şi oamenii de ştiinţă din R. D. Germană pentru îndeplinirea sarcinilor puse în faţă de către guvernul R. D. Germane. Experienţa, cunoştinţele şi aptitudinile însuşite de generaţii de-a rîndul pot fi aplicate astăzi de către oamenii muncii din R. D. Germană în folosul lor propriu, pentru înflorirea statului lor şi pentru dezvoltarea economiei paşnice.

A luat apoi cuvîntul Gh. Savin, preşedintele Camerii de Comerţ a R.P.R.

Expoziţia „Tehnica în serviciul ştiinţei", deschisă astăzi, a spus vorbitorul, constituie o nouă expresie a strînselor legături de prietenie şi colaborare între poporul german şi poporul romîn. Ea ne dă posibilitatea de a cunoaşte minunatele progrese pe care le înregistrează an de an economia R. D. Germane şi mai ales tehnica nouă, avansată pe care a atins-o industria în plină dezvoltare a acestei ţări. Pe baza dezvoltării lor economice, atît R. D. Germană cît şi Republica Populară Romînă au putut da o mare extindere comerţului lor exterior cît şi schimburilor de mărfuri din ce în ce mai intense dintre ele.

Expoziţia deschisă astăzi va da posibilitatea oamenilor muncii din ţara noastră să ia cunoştinţă de cuceririle tehnicii noi din R. D. Germană, iar muncitorilor, tehnicienilor şi inginerilor noştri din sectoarele electrotehnic, al mecanicii fine şi al opticii să se împărtăşească din experienţa tehnicii germane.

Asistenţa a vizitat apoi expoziţia.

Din marele număr de aparate prezentate se remarcă în mod deosebit produsele întreprinderii de stat „Karl Zeiss" din Jena, reprezentată printr-un bogat sortiment de exponate între care aparate de mare precizie, ca microscoape pentru cercetări ştiinţifice şi tehnice, instrumente de măsurat optico-fizice, instrumente tehnice suple de măsurat pentru industria metalurgică prelucrătoare, instrumente de măsurat pentru agricultură şi mine, instrumente pentru examinarea oftalmologică, instrumente medicale, instrumente de proiecţie cinematografică, binocluri, lupe etc.

Expoziţia va fi deschisă zilnic.

(Agerpres)

O carte bună este un minunat sfătuitor. La clubul-bibliotecă al Complexului Griviţa Roşie din Bucureşti, muncitorii vin cu plăcere în orele libere să citească, să înveţe.
Foto: AGERPRES

Cronică

Printr-un decret al Prezidiului Marii Adunări Naţionale, tov. Barbu Zaharescu a fost numit Trimis Extraordinar şi Ministru Plenipotenţiar al R.P.R. în Republica Argentina.

(Agerpres)

A apărut în limbile: rusă, romînă, franceză, germană, engleză şi spaniolă

„Pentru pace trainică, pentru democraţie populară!"

Bucureşti. Organ al Biroului Informativ al Partidelor comuniste şi muncitoreşti

Nr. 15 (336)

Cuprinde:

Articol de fond: Popoarele continuă lupta împotriva acordurilor de la Paris.

*** În preajma celei de a 85-a aniversări a zilei de naştere a lui V. I. Lenin.

*** Creşte hotărîrea popoarelor de a pune frîu atomiştilor.

Gh. Gheorghiu-Dej: Traducerea în viaţă a măreţei învăţături leniniste cu privire la alianţa dintre clasa muncitoare şi ţărănime.

Harry Pollitt: Lenin şi clasa muncitoare din Anglia.

Kim Ir Sen: Învăţătura lui Lenin — steaua noastră călăuzitoare.

I. Ţedenbal: Pe drumul indicat de marele Lenin.

Stefan Jendrychowski: Un tratat de prietenie şi colaborare frăţească.

Yvonne Dumont: Poporul Franţei nu se va împăca cu politica de trădare naţională.

Jan Marek: *Note politice*: Acordurile de la Paris şi magnaţii din Ruhr.

De vînzare la toate librăriile, chioşcurile şi debitele O.C.L.

Preţul 40 bani

COMSOMOLIŞTII LA LENIN

A. Bezimenski

La 29 octombrie 1918, în ovaţiile furtunoase ale delegaţilor şi oaspeţilor, Vladimir Ilici Lenin a fost ales în unanimitate preşedinte de onoare al primului Congres al Uniunilor de Tineret din întreaga Rusie. În aceeaşi zi, prezidiul congresului i-a trimis un bilet în care-l ruga să primească o delegaţie a congresului.

Răspunsul la acest bilet a venit peste vreo patru zile, pe la orele 11 seara. Membrii prezidiului, care locuiau în oraş, au fost convocaţi prin curieri iar cei care la ora aceea dormeau liniştiţi pe scîndurile goale ale paturilor din căminul congresului au fost treziţi ca la o alarmă militară.

Şedinţa prezidiului n-a ţinut mult dar a fost foarte încordată. Pentru următoarele două zile nu erau prevăzute şedinţe plenare (lucrau secţiile şi comisiile) şi era imposibil de ales o delegaţie chiar la congres, căci aceasta trebuia să se prezinte la Kremlin a doua zi la ora 10 dimineaţa. Ce era de făcut?

Hotărîrăm să meargă la Kremlin prezidiul congresului. După aceea fu schiţată în grabă, în stil telegrafic, lista celor mai importante evenimente şi idei care trebuiau să fie comunicate lui Vladimir Ilici. În această privinţă n-au fost divergenţe. Divergenţele începură în momentul în care s-a pus problema cui să i se încredinţeze sarcina de a-i transmite toate acestea lui Lenin. Unii tovarăşi propuseră să se delege un raportor. Alţii insistară ca delegaţii să vorbească pe rînd.

Cu majoritate de voturi se luă hotărîrea să se delege un raportor. La 8 şi jumătate dimineaţa ne adunarăm cu toţi în vestibulul casei cu nr. 4 de pe stradela Malîi Haritonievski, unde avea loc congresul. Examinarăm 'n grabă tezele raportorului şi plecarăm la Kremlin. N-aveam mult de mers. Drumul pînă acolo putea să dureze vreo 20 de minute, cel mult o jumătate de oră dacă am fi mers foarte încet. Noi merserăm însă într-un fel special. La fiecare răscruce ne opream mult timp, deoarece cuiva îi venea în minte „cea mai importantă" idee pe care trebuia să i-o comunicăm lui Lenin, „cea mai genială" propunere pe care trebuia să o prezentăm. Ne opream, organizam (stînd în picioare!) o şedinţă, îl lăsam pe unul să se pronunţe pentru şi pe alţi cîţiva contra, adoptam sau respingeam cîte o propunere şi porneam mai departe — pînă la următoarea încrucişare de străzi. Într-un cuvînt, delegaţia se prezentă în sala de aşteptare a Consiliului Comisarilor Poporului, cu o întîrziere de 40 de minute...

Secretara lui Lenin, Lidia Alexandrovna Fotieva, ieşind din cabinetul lui Vladimir Ilici aruncă o privire mustrătoare delegaţilor şi pronunţă cu o voce severă o scurtă cuvîntare:

— Tineri tovarăşi! Vladimir Ilici iubeşte foarte mult tineretul şi e bucuros să stea de vorbă cu el. Dar, judecînd după purtarea dumneavoastră, se pare că nu vă amintiţi că el este preşedintele Consiliului Comisarilor Poporului şi că este destul de ocupat. Tovarăşul Lenin spune mereu că întîrzierea cu un singur minut faţă de ora fixată constituie o greşeală gravă. Deoarece aţi depăşit această normă exact de 40 de ori şi deoarece astăzi Vladimir Ilici este deosebit de ocupat, m-a rugat să vă comunic că nu vă va primi astăzi şi că vă roagă să poftiţi mîine la ora 10 dimineaţa.

Astfel, fără să-l fi văzut încă pe Lenin, delegaţii primiră de la el o lecţie pe care şi-au întipărit-o în minte pentru toată viaţa. A doua zi, delegaţia se prezentă în sala de aşteptare a lui Lenin cu o oră şi jumătate înainte de ora fixată. La ora 10 fix, tovarăşa Fotieva spuse:

— Poftiţi, tovarăşi!

Vladimir Ilici întîmpină delegaţia în prag şi strînse mîna fiecărui delegat.

— Poftiţi, tineri tovarăşi! Luaţi loc! Luaţi loc, neapărat! — repetă el. Luaţi-vă cîte un scaun şi veniţi mai aproape. Ei, desigur că fetei îi vom oferi un fotoliu. Aduceţi fotoliul aici, fiţi cavaleri...

Acest mic epizod cu fotoliul ne produse o impresie de neuitat. În cuvintele lui Vladimir Ilici, deşi erau pronunţate cu un ton glumeţ, se manifesta una din trăsăturile de seamă ale caracterului său: respectul faţă de femeie. Înţelegînd aceasta, ne străduirăm cu atîta rîvnă să ne dovedim adevăraţi cavaleri încît n-a lipsit mult să stricăm covorul...

Tovarăşul Lenin se plimba prin cameră, privind prietenos pe trimişii congresului tineretului, care se cam fîstîciseră. El se aşeză 'n fotoliul său împletit de lîngă masă şi ne ceru să-i povestim despre tot ce ni se pare că este necesar.

Atunci luă cuvîntul raportorul... El începu cu timpurile preistorice, vorbind în fraze pompoase, jonglînd cu comparaţii bombastice; din primul alineat al cuvîntării, care a durat cel puţin trei minute, lipseau cu desăvîrşire punctele şi virgulele. Văzînd că în felul acesta nu merge, Vladimir Ilici începu să pună el însuşi întrebări delegaţilor şi conduse discuţia pe făgaşul unei convorbiri practice despre principalele sarcini ale mişcării de tineret din Ţara Sovietică. Şi îndată ce începea cineva (nu numai raportorul) să vorbească cu fraze pompoase sau să spună generalităţi, tovarăşul Lenin readucea discuţia pe făgaşul ei, cu multă delicateţă şi amabilitate, dar şi cu multă fermitate.

Multe din întrebările pe care le punea Lenin nu ni se păreau esenţiale, în special cele care se refereau la viaţa de fiecare zi a tineretului. Dar el ne cerea cu insistenţă răspunsuri precise şi directe. Ne venea greu să 'nţelegem că prin sistemul întrebărilor sale, care se refereau la cele mai diferite laturi ale vieţii obşteşti şi particulare a tineretului, Vladimir Ilici se străduia să stabilească ce reprezintă organizaţia nou înfiinţată — Uniunea Tineretului Comunist din Rusia, care sînt posibilităţile, succesele şi insuccesele ei, cum trăieşte şi munceşte, ce gîndeşte şi ce simte tînăra generaţie a ţării, de ce trebuie să fie ferită, cu ce trebuie să fie ajutată.

Iată despre ce i-a întrebat Lenin pe delegaţi.

Cîţi muncitori se află la Congres? Cîţi ţărani? Cîţi intelectuali? Care sînt convingerile lor politice? Cum stau lucrurile cu raţiile alimentare pentru tineretul muncitoresc? Există petrol lampant în casele de lectură? Care sînt relaţiile tineretului cu părinţii? Învăţăm să tragem cu arma? Cum contribuim la lichidarea analfabetismului? Cum ajutăm familiile ostaşilor roşii? Cum învaţă tineretul în şcoli şi acasă? Frecventează tineretul bibliotecile? Ce oameni din trecut admirăm, pe cine am vrea să imităm? Cum se hrăneşte tineretul de la oraşe şi cel de la sate? Ne ducem la conferinţe? Există instrumente pentru orchestrele de amatori? Cum ne odihnim? Cum se distrează tineretul? Cum s-a desfăşurat la Congres prelucrarea programului şi a Statutului? Cum participă tinerii din fabrici la ridicarea productivităţii muncii? Fac ei excursii în pădure? Se plimbă cu barca? Le place să joace gorodchi*) şi şah? Cine scrie la ziarele şi revistele noastre? Scoatem manifeste? Le dăm ajutor cekiştilor? Cum luptăm cu menşevicii, socialiştii-revoluţionari şi anarhiştii? Cum organizăm demonstraţiile? Despre ce discutăm? Avem pîslari şi mănuşi?...

Majoritatea răspunsurilor erau comentate îndată de tovarăşul Lenin şi în cuvintele lui apăreau „de la sine" idei şi propuneri care făceau o analiză politică a fenomenelor, dădeau o orientare teoretică şi practică pentru viitoarea activitate. Fiecare cuvînt al lui Lenin era o îndrumare dată de un activist politic, un sfat prietenesc, o povaţă a unui tovarăş mai vîrstnic. Aprobînd pe deplin toate formele participării tineretului la viaţa politică a ţării Vladimir Ilici îndrepta în acelaşi timp cu perseverenţă atenţia noastră asupra acţiunilor pe care trebuie să le întreprindă U.T.C.R., pentru ca tineretul să fie nu numai ridicat din punct de vedere politic şi cult, ci să fie şi energic, plin de viaţă, să aibă întotdeauna iniţiativă.

Înţelegeam din ce în ce mai clar, de ce ne întreabă Lenin cu atît interes şi atît de amănunţit despre tot ceea ce se referea la viaţa de zi cu zi şi la starea de spirit a tineretului muncitoresc şi sătesc. El vroia să-l vadă puternic sufleteşte şi fiziceşte, vesel şi înflăcărat. El însuşi clocotea de o nesecată înflăcărare tinerească. Aceasta s-a manifestat printre altele şi în faptul că Vladimir Ilici i-a promis unui delegat, specialist în jocul gorodchi să se ia cîndva la întrecere cu el.

Nu se putea să nu atragă atenţia faptul că orice remarcă a delegaţilor cu privire la o anumită lipsă sau la un fenomen dăunător era primită de Lenin cu întrebarea: dar ce s-a făcut pentru dezrădăcinarea acelei lipse sau acelui rău? Existenţa unui obstacol provoca la el o reacţie imediată: să se pornească la acţiune! Lipseşte petrolul lampant în casele de lectură? Procuraţi-l! Vedeţi că cineva nu respectă legile sovietice? Comunicaţi, demascaţi-l, obţineţi scoaterea lui din funcţie, sancţionarea lui! Aţi descoperit un duşman? Comunicaţi cekiştilor! Unii părinţi nu înţeleg însemnătatea uniunilor de tineret? Adunaţi-i sau duceţi-vă la ei, dovediţi-le, atrageţi-i în activitatea obştească! Nu aveţi bărci? Găsiţi-le pe cele vechi, reparaţi-le, utilaţi-le! Aveţi nevoie de ajutorul Sovietului deputaţilor? Duceţi-vă la Soviet. Aveţi nevoie de ajutorul partidului? Duceţi-vă la comitetul de partid. Dar acţionaţi, daţi ajutor, informaţi, demascaţi, daţi sfaturi, fiţi inventivi, dezrădăcinaţi răul şi lipsurile, sprijiniţi orice iniţiativă bună, duceţi totul la bun sfîrşit.

Vladimir Ilici ne-a întrebat pe larg despre relaţiile dintre organizaţiile locale de partid şi uniunile de tineret, promiţîndu-ne un ajutor activ de zi cu zi al partidului pentru celulele şi comitetele U.T.C.R.

El se bucura de entuziasmul în muncă al tineretului muncitoresc, punea pe primul plan sarcina ridicării productivităţii muncii. Despre dragostea de muncă Lenin vorbea simplu, dar cu sinceră emoţie şi pasiune.

Vladimir Ilici ne-a întrebat dacă printre delegaţi există oameni religioşi. Cînd îi răspunserăm cu toţi în cor „Nu!", Lenin dădu vesel din cap în semn de aprobare. Apoi el se ridică, îşi puse mîinile la spate şi plimbîndu-se prin cabinet, ne spuse că sarcina eliberării tineretului de influenţa dăunătoare a religiei este grea şi îndelungată, dar că este o sarcină obligatorie şi de onoare. U.T.C.R. nu trebuie să uite niciodată această sarcină, nu trebuie să întrerupă niciodată îndeplinirea ei. În această privinţă nu se poate obţine nimic prin măsuri administrative. Trebuie să se răspîndească învăţămîntul şi cultura, este necesară o agitaţie bazată pe datele ştiinţei, demascarea continuă a bazelor religiei; trebuie, însfîrşit, să se facă „minuni" pe pămînt care să dovedească nimicnicia minunilor cereşti născocite.

— Ei, cum credeţi, vom face toate acestea?

— Le vom face! — strigarăm cu toţii în cor.

— Nu mă îndoiesc, — răspunse Lenin...

Apoi se ridică raportorul care nu izbutise să-şi îndeplinească misiunea. El luă o atitudine solemnă şi glăsui cu mîndrie:

— Vladimir Ilici! Vă comunicăm, că congresul nostru a hotărît cu majoritate zdrobitoare de voturi ca Uniunea Tineretului să se numească Uniunea Tineretului Comunist.

Vladimir Ilici îşi miji puţin ochii şi pronunţă liniştit patru cuvinte, care ne-au rămas în minte pentru toată viaţa.

— Denumirea nu e principalul...

— Dar noi vom justifica această denumire! — izbucni cineva.

Lenin zîmbi larg, se gîndi puţin şi spuse rar:

— Atunci va fi bine...

Vladimir Ilici scoase dintr-un dulap un număr al revistei „Jugend Internationalle" („Internaţionala tineretului") şi întrebă: — Ştiţi ceva despre mişcarea comunistă internaţională a tineretului?

Lenin spuse că U.T.C.R. trebuie să fie primul ostaş al mişcării comuniste internaţionale. **Frăţia oamenilor muncii din toate ţările şi de toate naţionalităţile, prietenia între popoare, constituie una din legile fundamentale pentru adevăratul comunist.**

— Dar ia spuneţi-mi, — întrebă deodată Lenin, — cum staţi cu finanţele?

Îi răspunserăm, că toate bogăţiile lumii se află în mîinile noastre, dar că deocamdată nu avem nici o copeică...

Vladimir Ilici luă o foaie de hîrtie şi scrise preşedintelui Comitetului Central Executiv, Iakov Mihailovici Sverdlov, un bilet prin care îi cerea să se dea zece mii de ruble viitorului Comitet Central al U.T.C.R., deoarece „tineretul trebuie să primească ajutor din partea partidului". Şi toţi delegaţii îşi amintesc că cuvintele „trebuie să primească ajutor", au fost subliniate odată iar cuvintele „din partea partidului" — de trei ori.

— Să munciţi bine, — spuse Lenin. — Acesta este principalul. Feriţi-vă în special să aduceţi în comitetele voastre oameni indiferenţi, cu spirit funcţionăresc. Ei sînt foarte dăunători. Munciţi şi treaba va merge bine. Nu mă îndoiesc că în organizaţia voastră veţi avea milioane de tineri. Da, da, milioane.

Aceste cuvinte, păreau atunci prea optimiste, deoarece la primul congres se uniseră numai 22 000 de membri ai uniunilor de tineret. 22.000 — şi Lenin vorbeşte de milioane! Dar cuvintele lui Lenin au fost profetice.

...Intră Lidia Alexandrovna Fotieva şi îi şopti ceva lui Lenin. El dădu din cap şi spuse:

— Da, da. Transmiteţi-i că îl voi primi peste 5 minute. Înţeleserăm clar (în special după lecţia primită cu o zi înainte) că nu putem să-l reţinem pe Vladimir Ilici mai mult de 5 minute. Începurăm cu toţii să ne ridicăm.

Delegaţii stăteau în faţa lui Lenin, simţind încă căldura mîinii lui. Venise clipa 'n care fiecare din noi retrăia în întregime toată această întîlnire. Toţi erau foarte emoţionaţi.

Lenin ne privi cîteva clipe în tăcere şi pronunţă simplu, omeneşte, aceste cuvinte de neuitat:

— La revedere, tineri tovarăşi. Transmiteţi salutul meu Congresului şi spuneţi întregului tineret din partea Partidului Comunist: Noi nu vă uităm, noi avem încredere în voi!

(Din „Comsomolscaia Pravda")

*) Gorodchi — joc popular rusesc.

Cererile legitime ale poporului romîn trebuiesc satisfăcute

Au trecut două luni de cînd o bandă de fasciști romîni și alte elemente criminale au atacat legația R.P.R. de la Berna, au ocupat-o, au devastat-o și l-au asasinat pe funcționarul legației, Aurel Șețu. În tot acest timp guvernul elvețian n-a întreprins măsurile necesare pentru a face lumină deplină asupra evenimentelor petrecute. În nota guvernului R.P.R. din 14 aprilie a. c. adresată guvernului elvețian se spune: „Guvernul romîn este nevoit să constate că guvernul elvețian, în nota sa din 23 martie a. c., contrar normelor dreptului internațional, încearcă să-și decline orice răspundere în legătură cu agresiunea săvîrșită pe teritoriul Elveției împotriva legației romîne, cu toate că, după cum arată faptele, această agresiune n-a fost prevenită de autoritățile elvețiene, iar măsurile ce se impuneau pentru restabilirea neîntîrziată a imunității diplomatice a legației și pentru salvarea vieții lui Aurel Șețu".

Faptul că autoritățile elvețiene n-au luat măsurile ce se impuneau pentru restabilirea neîntîrziată a imunității diplomatice a legației romîne, pentru arestarea elementelor criminale fasciste și pentru salvarea lui Aurel Șețu a fost dezvăluit de curînd, de însăși directorul poliției orașului Berna, domnul Freimüller. Încercînd să apere poliția elvețiană de gravele răspunderi ce-i revin, fața de agresiunea de la Berna, domnul Freimüller în declarațiile făcute în fața Consiliului municipal al orașului Berna, a dat în vileag unele amănunte concludente. Astfel — după informațiile domnului Freimüller, rezultă că poliția n-a întreprins de-a lungul celor 40 de ore cît au trecut de cînd a venit la fața locului și pînă a „reușit" să aresteze pe bandiți, nici un fel de acțiune fără ca în prealabil să fi ajuns la o înțelegere cu elementele criminale. Șeful poliției a afirmat că „doi funcționari ai poliției au intrat în parc (curtea legației) după scurte tratative cu unul din intruși încă la ora 2,30" (în noaptea agresiunii) și de asemenea, că comandantul poliției, puțin înainte de ora 7 „obține de la șeful intrușilor consimțămîntul pentru o nouă acțiune de căutare" („e vorba de căutarea victimei atacului banditesc, Aurel Șețu). Felul în care se desfășurau aceste acțiuni și atitudinea poliției față de criminali rezultă din aceeași declarație a domnului Freimüller în care se arată că „patrula (de la ora 2,30) a fost silită să părăsească teritoriul legației" de către criminalii care o înconjurau. Totul e limpede. Poliția elvețiană în loc să-și facă datoria și să-i aresteze pe bandiți a dus „tratative" cu aceștia și nu s-a sinchisit nici măcar de comiterea crimelor.

Unde duc firele complotului de la Berna, nu e greu de ghicit. Este de menționat în primul rînd, se arată în nota guvernului R.P.R., că criminalii, care veneau din Germania occidentală, erau în legătură cu un centru de spionaj și diversiune aflat în zona de ocupație americană. Nu mai este un secret pentru nimeni că imperialiștii americani folosesc pentru scopurile lor murdare teritoriile lor de ocupație din Germania occidentală și Austria. După cum se știe, pentru recrutarea lepădăturilor, a trădătorilor de patrie, funcționează la Frankfurt, în Germania occidentală, „Biroul pentru coordonarea acțiunilor prevăzute în programul președintelui S.U.A. pentru fugari". Pentru instruirea acestora au fost organizate școli speciale de spionaj și diversiune, cum este și aceea de la Tübingen din Germania occidentală și Salzburg din Austria. Din aceste cuiburi de șerpi au plecat bandiții în Elveția să-și verse veninul lor asupra legației R.P.R. de la Berna.

Atacul criminal împotriva legației romîne de la Berna este fără precedent în istoria relațiilor dintre state.

În lumina acestei constatări pare deosebit de semnificativ faptul că presa elvețiană nu se sfiește să aducă elogii criminalilor și să îndemne la noi acte de banditism. Totodată presa elvețiană duce o campanie sistematică de defăimare a R.P.R. Împotriva acestei situații intolerabile guvernul romîn protestează în nota sa din 14 aprilie.

Vinovații, precum și susținătorii direcți ai crimei în loc să-și primească pedeapsa cuvenită, sînt lăsați să-și ducă nestingheriți activitatea. Unele ziare elvețiene și posturi de radio din Occident se străduiesc să-i scoată basma curată pe asasini. Ziarul elvețian „Die Tat", de pildă îndemna pe criminalii de la Berna să fie priviți eventual ca „patrioți... care s-au lansat într-o aventură necugetată". Iar postul de radio Madrid spunea: „Patrioții romîni (e vorba de criminalii legionari fugiți în occident, n.r.) se mîndresc cu asemenea criminali". S-or mîndri de ei Fărcășanu, Horia Sima și alți asemenea „patrioți" fugiți de frica judecății poporului romîn stăpîn pe soarta sa.

Cunoscutul emisar al unor organizații fasciste, Mihail Fărcășanu, a dus și continuă să-și ducă activitatea în Elveția în legătură cu atacul criminal împotriva legației R.P.R. de la Berna. După cum reiese din comunicatele oficiale și informațiile presei elvețiene, Fărcășanu n-a fost arestat de autoritățile elvețiene deși complicitatea lui cu autorii materiali ai crimei rezultă neîndoielnic din propriile sale declarații. Dat fiind această situație, guvernul romîn insistă ca guvernul elvețian să ia toate măsurile pentru descoperirea și arestarea tuturor elementelor criminale care au participat la acest act de agresiune precum și a complicilor și instigatorilor lor. Totodată în nota guvernului romîn adresată guvernului elvețian se spune: „Avînd în vedere faptul că guvernul elvețian repetă declarația sa că nu poate consimți la extrădarea criminalilor, guvernul romîn atrage atenția guvernului elvețian că refuzînd extrădarea lor își asumă în întregime răspunderea internațională pentru pedepsirea severă a criminalilor".

Tineretul romîn sprijină cu hotărîre nota guvernului nostru adresată guvernului elvețian la 14 aprilie și cere să fie satisfăcute cererile guvernului romîn privind repararea prejudiciilor morale și materiale cauzate Republicii Populare Romîne.

De ce a demisionat Zahedi

NEW YORK 15 (Agerpres). — TASS transmite:

După cum anunță corespondentul agenției United Press, cercuri bine informate din Beirut au anunțat că fostul prim-ministru al Iranului, Fazlolla Zahedi, a fost înlăturat din funcția pe care o ocupa pentru că s-a pronunțat împotriva proiectatei alăturări a Iranului la pactul turco-pakistanez. Zahedi a susținut că din considerente militare și politice Iranul nu se poate alătura la acest pact. Aceste cercuri consideră neconvingătoare versiunea că Zahedi ar fi demisionat din motive de sănătate.

După cum se anunță, Zahedi a refuzat să se alăture imediat pactului turco-pakistanez și a cerut să se amîne orice măsuri în această direcție pînă în anul viitor. Cercurile sus-amintite arată însă că șahul Iranului a insistat pentru luarea imediată a unei hotărîri și de aceea a acceptat demisia lui Zahedi.

În legătură cu tratativele sovieto-austriece

MOSCOVA 15 (Agerpres). — TASS transmite: Între 12 și 15 aprilie 1955, delegația guvernamentală austriacă în frunte cu cancelarul federal ing. Julius Raab și vicecancelarul dr. Adolf Schaerf, pe de o parte, și delegația guvernamentală sovietică în frunte cu V. M. Molotov, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și ministru al Afacerilor Externe al U.R.S.S. și A. I. Mikoian, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., pe de altă parte, au purtat la Moscova tratative care s-au desfășurat în spirit prietenesc.

În urma tratativelor, părțile au constatat că atît guvernul Uniunii Sovietice, cît și guvernul Republicii Austriece consideră că este de dorit încheierea cît mai grabnică a tratatului de stat privind restabilirea unei Austrii independente și democratice ceea ce trebuie să servească intereselor naționale ale poporului austriac și întăririi păcii în Europa.

Delegația austriacă a dat asigurări că în spiritul declarației făcute încă la conferința de la Berlin în 1954, Republica Austriacă, intenționează să nu adere la nici un fel de alianțe militare și să nu admită baze militare pe teritoriul său. Austria va duce față de toate statele o politică de independență care trebuie să asigure respectarea acestei declarații.

Partea sovietică și-a dat consimțămîntul ca trupele de ocupație ale celor patru puteri să fie retrase din Austria după intrarea în vigoare a tratatului de stat cu Austria, nu mai tîrziu de 31 decembrie 1955.

Ținînd seama de declarația guvernelor Statelor Unite ale Americii, Franței și Angliei, publicată la 5 aprilie a.c. în legătură cu năzuința lor spre încheierea cît mai grabnică a tratatului de stat cu Austria, delegațiile Uniunii Sovietice și Austriei își exprimă speranța că în prezent există posibilitatea favorabilă pentru reglementarea problemei austriece prin realizarea, prin înțelegeri corespunzătoare între cele patru puteri și Austria.

Guvernul sovietic s-a declarat de acord ca, în spiritul declarației sale făcută la conferința de la Berlin din 1954, să primească echivalentul sumei de 150 milioane dolari, prevăzută în articolul 35 al tratatului de stat, integral în livrări de mărfuri austriece.

Guvernul sovietic a declarat de asemenea că este gata ca, în afară de transferarea către Austria a bunurilor germane aflate în zona sovietică de ocupație, menționate anterior, să transfere Austriei, imediat după intrarea în vigoare a tratatului de stat, contra unei compensații corespunzătoare, și bunurile Societății Dunărene de navigație (D.S.G.), inclusiv șantierul naval de la Korneuburg, toate vasele și instalațiile portuare. El a acceptat totodată, să cedeze Austriei drepturile pe care le are în conformitate cu articolul 35 al tratatului de stat, asupra terenurilor petrolifere și rafinăriilor de petrol, inclusiv societatea pe acțiuni pentru comerțul cu produsele petrolifere (O.R.O.P.), în schimbul livrărilor de petrol brut în proporțiile stabilite între părți.

În afară de aceasta s-a ajuns la un acord ca în viitorul cel mai apropiat să se încheie tratative avînd drept scop normalizarea relațiilor comerciale între Austria și Uniunea Sovietică.

Delegația sovietică a comunicat delegației austriece că Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S. a consimțit să examineze în mod favorabil rugămintea președintelui federal al Austriei dr. Koerner cu privire la înapoierea în patrie a austriecilor care își ispășesc pedepse în baza sentințelor pronunțate de organele judiciare sovietice. După retragerea trupelor sovietice de ocupație din Austria, pe teritoriul Uniunii Sovietice nu va mai rămîne nici un prizonier de război și nici un civil reținut dintre cetățenii austrieci.

Delegația guvernamentală a Austriei a părăsit Moscova

MOSCOVA 15 (Agerpres). — TASS transmite: La 15 aprilie a părăsit Moscova, plecînd spre patrie, delegația guvernamentală a Austriei care a vizitat U.R.S.S. la invitația guvernului sovietic.

Delegația, condusă de cancelarul federal al Austriei J. Raab, a fost alcătuită din vicecancelarul A. Schaerf, L. Figl, ministrul Afacerilor Externe, B. Kreiski, secretar de stat la Ministerul Afacerilor Externe, trimisul I. Schoener, șeful secției politice din Ministerul Afacerilor Externe, trimisul S Verosta, șeful secției de drept internațional din Ministerul Afacerilor Externe și persoanele care l-au însoțit.

La aerodromul central din Moscova delegația guvernamentală a Austriei a fost condusă de V. M. Molotov, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și ministru al Afacerilor Externe al U.R.S.S.; A. I. Mikoian, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.; I. G. Kabanov, ministrul Comerțului Exterior; A. A. Gromîko, prim locțiitor al ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S.; V. S. Semionov, locțiitor al ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S.; I. I. Iliciov, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar și înalt comisar al U.R.S.S. în Austria; P. N. Kumîkin, locțiitor al ministrului Comerțului Exterior; M. A. Iasnov, președintele Comitetului Executiv al Sovietului din Moscova; V. I. Klocek, reprezentantul comercial al U.R.S.S. în Austria; generalul-maior I. S. Kolesnikov, comandantul garnizoanei orașului Moscova; S. G. Lapin, șeful secției a 3-a pentru Europa din Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S.; E. D. Kiselev, șeful protocolului din Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S.; funcționari superiori din Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S.; corespondenți de presă sovietici și străini. Delegația a fost condusă de asemenea de membrii ambasadei Austriei în frunte cu N. Bischoff, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Austriei în U.R.S.S., precum și de șefii și membrii unor alte ambasade și legații.

Pe aerodrom, înainte de a părăsi Moscova, cancelarul federal al Austriei, J. Raab, a făcut o declarație în fața microfonului.

VIENA 15 (Agerpres). — Delegația guvernamentală austriacă, în frunte cu cancelarul federal, ing. Julius Raab, a sosit la Viena în ziua de 15 aprilie, orele 16 (ora locală), venind cu avionul de la Moscova.

SCURTE ȘTIRI

● La 14 aprilie, Fam Van Dong, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și Ministrul Afacerilor Externe al Republicii Democrate Vietnam s-au înapoiat la Hanoi din călătoria pe care au întreprins-o în India și Birmania.

● La 15 aprilie primul ministru al Angliei, Anthony Eden, a anunțat că alegerile generale în Anglia au fost fixate pentru data de 26 mai.

● După cum s-a anunțat din surse oficiale, regina Elisabeta a Angliei a semnat acordurile de la Paris aprobate de parlamentul englez.

● După cum anunță agenția France Presse, Antoine Pinay, ministrul Afacerilor Externe al Franței, va sosi la 29 aprilie la Bonn unde va avea o întrevedere cu cancelarul Adenauer.

● După cum anunță agenția Reuter, liderul partidului laburist din Anglia, Attlee, luînd cuvîntul la o conferință de presă din Winnipeg (Canada), a criticat politica S.U.A. față de Republica Populară Chineză. Referindu-se la știrile că Anglia va participa la „apărarea" Taivanului (adică va sprijini ocuparea Taivanului de către trupele americane), Attlee a declarat să acest lucru „nu este o acțiune a noastră și nici măcar o acțiune a Națiunilor Unite. Este pur și simplu o acțiune americană primejdioasă".

● La 8 aprilie 1955, caporalul englez J. Gordon a trecut în Republica Democrată Germană și a rugat guvernul R. D. Germane să-i acorde azil politic. Rugămintea lui a fost satisfăcută.

Noi amănunte asupra catastrofei aeriene pusă la cale de agenți secreți ai S.U.A.

PEKIN 15 (Agerpres). — China Nouă transmite:

Potrivit știrilor sosite în capitala R. P. Chineze, la 13 aprilie au fost găsite cadavrele a trei dintre victimile catastrofei avionului indian.

Intr-o știre transmisă de agenția „Press Trust of India", se anunță din surse oficiale că două cadavre au fost identificate ca fiind ale mecanicului de bord K. C. Dunha și a unui alt membru al echipajului. J. J. Pimenta. Al treilea cadavru nu a fost încă identificat.

Autoritățile navale britanice de la Singapoore au anunțat că fregata engleză „Dampier", care a găsit cele trei cadavre, a renunțat la cercetări și s-a întors la Singapoore. De asemenea, avioanele aviației engleze care căutau pe pasagerii și echipajul avionului indian, și-au încheiat cercetările, revenind la bază.

Doi reprezentanți ai societății indiene de navigație aeriană au cercetat locul unde s-a produs catastrofa.

Directorul agenției din Singapoore al societății indiene de navigație aeriană, R. N. Kaul, a declarat la 13 aprilie că, după cît știe el, au fost descoperiți numai trei supraviețuitori. Acești trei supraviețuitori, membri ai echipajului avionului, au fost transportați la 14 aprilie la Singapoore pe bordul fregatei engleze „Dampier". La sosirea lor la Singapoore, autoritățile le-au interzis să stea de vorbă cu corespondenții de presă.

Declarația premierului indonezian

DJAKARTA 15 (Agerpres). — China Nouă transmite:

Ambasadorul R. P. Chineze la Djakarta, Huan Cijen, a făcut o vizită primului ministru, Ali Sostroamidjojo, în legătură cu catastrofa avionului indian pe bordul căruia se aflau membri ai delegației chineze la conferința africano-asiatică, precum și corespondenți de presă.

Ambasadorul Huan Cijen a declarat că guvernul R. P. Chineze consideră aceasta drept un incident foarte serios și un act de sabotaj săvîrșit de dușmanii păcii.

Ambasadorul R. P. Chineze a cerut guvernului indonezian să vegheze cu vigilență pentru preîntîmpinarea altor eventuale acțiuni ale agenților diversioniști. Huan Cijen a subliniat că acest incident „nu reprezintă un act dușmănos numai față de R. P. Chineză, ci față de toate țările care participă la conferința africano-asiatică".

Premierul indonezian a exprimat regretul său pentru acest incident și a făgăduit că va lua toate măsurile necesare pentru asigurarea securității membrilor delegațiilor tuturor țărilor la conferința de la Bandung.

Deschiderea Congresului Uniunii Naționale a Studenților din Franța

PARIS 15 (Agerpres). — TASS transmite:

La Nisa s-a deschis congresul Uniunii Naționale a Studenților din Franța.

La congres au sosit numeroase delegații studențești din străinătate.

La ședința din 15 aprilie a congresului a luat cuvîntul Pierre le Brun, secretar al Confederației Generale a Muncii care a declarat că C.G.T. se solidarizează cu revendicările studențimii franceze. El a chemat pe studenți la lupta pentru progres social, independență națională și pace.

O notă franceză adresată S.U.A. și Angliei

După cum transmite agenția France Presse, guvernul francez a adresat la 14 aprilie o notă guvernelor S.U.A. și Angliei în legătură cu problema convocării unei conferințe a celor patru mari puteri. Guvernul francez a propus guvernelor S.U.A. și Angliei ca experții celor trei țări occidentale (Franța, Anglia și S.U.A.) să se întrunească în cursul lunii aprilie pentru a adopta un punct de vedere comun în vederea unei conferințe a celor patru mari puteri.

SPORT

A XXII-a ediție a campionatelor mondiale de tenis de masă

În orașul olandez Utrecht încep astăzi campionatele mondiale de tenis de masă. La cea de a XXII-a ediție a acestei competiții participă aproape 400 de jucători și jucătoare din 33 de țări, printre care R. Cehoslovacă, R. P. Ungară, R.P.R., R. P. Bulgaria, Japonia, Anglia, Suedia, Iugoslavia, S.U.A., Austria, Brazilia, Egipt, Franța, Scoția, Țara Galilor și altele. Jucătorii din R. D. Germană și Germania occidentală alcătuiesc o singură echipă la aceste campionate.

În întrecerea pentru cucerirea titlurilor mondiale, care va dura aproape 10 zile, sînt angajați cei mai buni jucători și cele mai bune jucătoare din lume în frunte cu campionii mondiali Angelica Rozeanu (R.P.R.) și Ichiro Dgimura (Japonia). Alături de ei vor concura I. Andreadis (R. Cehoslovacă), B. Vana (R. Cehoslovacă), F. Sido (R. P. Ungară), S. Dolinar (Iugoslavia), R. Bergman (Anglia), J. Leach (Anglia), T. Pritzi (Austria), Linda Wertl (Austria), surorile Rowe (Anglia), japonezele Tanaka și Watanabe etc.

Campionatele încep cu competițiile pe echipe pentru cupele „Corbillon" — femei și „Swaythling" — bărbați. În competiția feminină, echipa R.P.R. se află în grupa I-a alături de echipele R. P. Ungare, R. P. Bulgaria, Danemarcei, Iugoslaviei, Pakistanului, Scoției și Belgiei. Astăzi dimineață echipa R.P.R., alcătuită din Angelica Rozeanu, Ella Zeller și Sari Szasz, va întîlni echipa R. P. Bulgariei, iar după amiază echipele Danemarcei și Iugoslaviei. Echipa de bărbați a R.P.R., formată din T. Reiter, M. Gantner, T. Harastoși, M. Popescu și P. Pesch se află în grupa a IV-a împreună cu Anglia, Elveția, Saar, Spania, Germania, Țara Galilor și Liban. Reprezentanții noștri vor întîlni în cursul zilei de astăzi echipele Elveției și Saarului. Jocurile din grupele competiției pe echipe se desfășoară după sistemul turneu. Aceste meciuri se vor încheia luni seara.

Primele întreceri internaționale de volei

Duminică, voleibaliștii romîni susțin primele jocuri internaționale ale anului, întîlnind în Capitală echipele reprezentative ale R. P. Polone. Cele două meciuri sînt așteptate cu legitim interes de amatorii de sport, deoarece voleiul se bucură de o mare popularitate în R.P.R. și R. P. Polonă. Intîlnirile vor începe la ora 10 pe terenul special amenajat în incinta stadionului Giulești. In cazul cînd timpul este nefavorabil, jocurile se vor disputa cu o oră mai tîrziu, adică la 11 în sala sporturilor de la Floreasca.

(Agerpres)

Organizatorii australieni din nou în impas

MELBOURNE 15 (Agerpres). — După cum anunță agențiile de presă în legătură cu organizarea celei de a XVI-a ediții a Jocurilor Olimpice programate la sfîrșitul anului 1956 în Australia se ridică noi probleme greu de rezolvat. De curînd Comitetul olimpic australian a primit o scrisoare din partea Uniunii Internaționale de Ciclism (U.C.I.), prin care se cere asigurarea construirii unui velodrom cu o pistă în lungime de 330 m., așa cum prevede regulamentul curselor internaționale. Organizatorii australieni se află acum într-o mare încurcătură deoarece ei au început construcția velodromului al cărui plan prevede o pistă în lungime de numai 250 m.

„Loto Central"

Intreprinderea „Loteria" înștiințează participanții la „Loto-Central" că la tragerea din 15 aprilie a.c. au fost extrase din urnă următoarele nouă numere: 20, 36, 82, 79, 71, 1, 73, 46, 34.

Premiul general pe țară este de 1.408.857 lei.

Viitoarea tragere are loc vineri 22 aprilie a.c.

Cronica evenimentelor internaționale

O măsură pe deplin legitimă

Atenția opiniei publice a fost atrasă în cursul acestei săptămîni de propunerea cu privire la anularea tratatelor anglo-sovietic și franco-sovietic, propunere prezentată de către Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. spre examinarea Prezidiului Sovietului Suprem. Este de altfel și firesc ecoul larg, pe care l-a găsit această propunere în rîndurile popoarelor iubitoare de pace din întreaga lume. Ele au văzut în atitudinea luată de guvernul sovietic un pas necesar față de noua situație creată în Europa în urma ratificării acordurilor de la Paris.

Din inspirația și la comanda trăgătorilor de sfori din S.U.A., cercurile conducătoare din Anglia și Franța s-au făcut părtașe la politica Washingtonului, politică de reînviere a militarismului în Germania occidentală, de periclitare serioasă a păcii și securității Europei. Acordurile de la Paris prevăd renașterea acelui odios militarism german care în repetate rînduri a adus atîta jaf și suferință pentru popoarele Europei.

Nu se poate trece cu vederea faptul că aceste acorduri prevăd totodată includerea Germaniei occidentale remilitarizate în pactul agresiv al Atlanticului de Nord ca și în alte blocuri militare îndreptate împotriva Uniunii Sovietice și a țărilor de democrație populară.

În afara faptului că pun la dispoziția urmașilor de azi ai hitleriștilor toate tipurile de arme moderne, aceste acorduri prevăd înzestrarea noului wehrmacht cu cele mai periculoase arme de distrugere în masă, cu arma atomică precum și cu armele chimică și bacteriologică.

Au fost și sînt încă făcute de către politicienii occidentali tot felul de declarații, care mai de care mai mincinoase despre lipsa de contradicție care, pasămi-te, ar exista între tratatele anglo-sovietic și franco-sovietic și acordurile de la Paris cît și despre caracterul pașnic al noului wehrmacht. Evident însă că asemenea elucubrații nu mai sînt în stare să înșele popoarele și nici un exponent al politicii atlantice nu va putea să ascundă pericolul grav pe care-l comportă renașterea militarismului german.

Experiența celui de al doilea război mondial a demonstrat cît se poate de convingător că militarismul german este un sugrumător al libertății popoarelor, iar Anglia și Franța au cunoscut consecințele politicii capitularde pe care guvernanții lor de atunci au dus-o față de imperialismul german.

Pentru ca reînvierea militarismului german să nu mai fie posibilă, Uniunea Sovietică a încheiat cu guvernele Angliei și Franței tratate de alianță și asistență mutuală. Anglia și Uniunea Sovietică—se spune de pildă în tratatul anglo-sovietic de alianță în războiul împotriva Germaniei hitleriste și a complicilor ei în Europa și de colaborare și asistență mutuală după război „vor lua după terminarea ostilităților toate măsurile ce stau în puterea lor, spre a face imposibilă repetarea agresiunii și violarea păcii de către Germania sau oricare alt părtaș la actele ei de agresiune în Europa". Fiecare din părțile contractante și-a asumat de asemenea obligația de a nu încheia nici un fel de alianțe și de a nu lua parte la nici un fel de coaliții îndreptate împotriva celeilalte părți contractante.

Împotriva voinței popoarelor lor, guvernanții Angliei și Franței ratificînd acordurile de la Paris, calcă cu premeditare în picioare în mod nepermis tratatele încheiate cu Uniunea Sovietică împotriva dușmanului comun — militarismul german.

Uniunea Sovietică, consecventă politicii sale de pace, n-a pregetat nici un moment pentru a propune de multe ori guvernelor Angliei și Franței să contribuie la încheierea unui tratat pe întreaga Europă cu privire la crearea unui sistem eficace de securitate colectivă în Europa, precum și la rezolvarea pe cale pașnică a problemei germane. La un asemenea sistem de securitate colectivă ar fi putut participa toate statele europene, indiferent de orînduirea lor socială și de stat. La asemenea propuneri constructive însă guvernele Angliei și Franței au răspuns cu noi și noi piedici cu scopul evident de a împiedica realizarea securității colective a Europei.

În loc să respecte cu toată strictețea tratatele internaționale pe care și-au pus semnătura, guvernele Angliei și Franței au devenit aliați fățiși ai militarismului german.

Este destul de clar că o atare situație nu poate să nu pericliteze pacea și liniștea popoarelor Europei. Pe bună dreptate, generalul Aumeran, deputat în Adunarea Națională franceză, a declarat că „nu poți pregăti ceva împotriva cuiva și să declari în același timp că ești prietenul lui. Nu poți pregăti o armată germană împotriva Uniunii Sovietice și să te declari aliatul ei".

Uniunea Sovietică a declarat în repetate rînduri că ratificarea acordurilor de la Paris este în contradicție cu spiritul și litera tratatelor anglo-sovietic și franco-sovietic. Desigur că în noua situație creată în Europa, respectivele tratate internaționale, s-ar transforma într-un paravan pe care cercurile guvernante din Anglia și Franța l-ar folosi pentru a ascunde în fața opiniei publice drumul agresiv pe care-l parcurge întreaga lor politică nefastă.

Cît privește lagărul păcii și socialismului, reprezentanții popoarelor acestor țări la Conferința de la Moscova au declarat clar și hotărît că, în cazul ratificării acordurilor de la Paris, Uniunea Sovietică și țările de democrație populară vor lua măsuri comune în domeniul organizării forțelor armate și a comandamentelor lor cît și alte măsuri necesare pentru întărirea capacității lor de apărare.

Uniunea Sovietică continuă pe mai departe eforturile pentru rezolvarea pe cale pașnică a problemelor internaționale în litigiu. Un exemplu ni-l oferă recentele tratative care s-au desfășurat la Moscova între delegația guvernamentală austriacă și Uniunea Sovietică.

Poporul romîn aprobă și sprijină cu toată hotărîrea propunerea Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. El vede în aceasta un pas firesc menit să contribuie la preîntîmpinarea renașterii militarismului german.

Opinia maselor largi ale Asiei

La 10 aprilie și-a încheiat lucrările la Delhi Conferința țărilor Asiei pentru slăbirea încordării în relațiile internaționale. La lucrările Conferinței s-au adunat să dezbată probleme de o însemnătate excepțională, solii popoarelor Asiei, reprezentanți ai tuturor păturilor populației, oameni de diferite concepții politice și convingeri religioase. Printre cei ce au dovedit prin însăși prezența și cuvîntul lor la această Conferință că în Asia se petrec prefaceri uriașe au fost d-na Rameshwari Nehru, Maulian Bhasani, președintele Ligii populare musulmane din Pakistanul de est, Husein Mreivid, deputat în parlamentul sirian, Go Mo-jo, vicepreședinte al Comitetului permanent al Adunării reprezentanților populari din întreaga Chină, Goro Tominaga, profesor de fizică atomică din Tokio etc. Este desigur, de o mare însemnătate faptul că popoarele asiatice, care timp de secole au trăit sub împilarea colonialistă, și-au trimis reprezentanți autorizați să se consfătuiască în problemele războiului și păcii, unității și înțelegerii, luptei pentru independență națională, deplină, pentru renașterea economică a Asiei.

Zeci de ani au jefuit colonialiștii englezi, francezi, portughezi, japonezi, bogățiile țărilor asiatice, transformate în colonii, în care popoarele erau supuse unei exploatări inumane. Asia din mijlocul secolului XX nu mai este însă aceeași. Cuvintele delegatului Indiei, Anap Singh au răsunat puternic, exprimînd conștiința de astăzi a popoarelor Asiei. **„Trezirea Asiei noi este un eveniment de o importanță istorică. Astăzi, Asia care renaște, este din nou plină de vitalitate. Sîntem fermi în hotărîrea de a ne hotărî singuri soarta și nu vom permite niciodată și nimănui s-o hotărască fără ca noi s-o știm".** Asia reînvie, au loc mari transformări. In prezent aproape jumătate din întreaga populație asiatică trăiește în țări de democrație populară. Popoarele Asiei au pășit pe marele drum istoric al unei vieți noi, pe drumul luptei pentru independență națională, pentru pace.

Participanții la Conferință au exprimat în cuvinte pline de căldură solidaritatea popoarelor asiatice care-și apără libertatea și independența împotriva imperialiștilor americani și englezi. In zilele noastre imperialiștilor americani și englezi le vine tot mai greu să impună Asiei, politica lor agresivă. Popoarele Asiei fac front comun împotriva uneltirilor imperialiștilor care — asemenea unor proști farsori — încearcă să-și ascundă intențiile colonialiste agresive prin scamatorii și subterfugii de soiul „ajutorului", „alianțelor pentru asigurarea securității reciproce" etc.

Hotărîrea popoarelor Asiei cu privire la colonialism și la amestecul străin în treburile interne ale altor state, exprimate de reprezentanții lor este categorică: **„Conferința exprimă protestul împotriva tuturor pactelor militare și a bazelor militare din Asia, ca de pildă SEATO, pactul turco-irakian, care afectează în modul cel mai direct și serios țările Asiei. Noi cerem retragerea tuturor trupelor străine de pe teritoriul țărilor asiatice și lichidarea tuturor bazelor străine din Asia."**

Popoarele Asiei au tras învățăminte din trecut. Ori de cîte ori imperialiștii au creat baze militare în țări ale Asiei, în mod inevitabil au urmat încercări de a le atrage în fel de fel de alianțe, încercări de a-i arunca pe asiatici în războaie împotriva asiaticilor. Si întotdeauna cei ce profitau au fost imperialiștii, care mai bine ca oricine știu să aplice dictonul, vechi de cînd există exploatarea: „Desbină și stăpînește!".

Imperialiștii americani în scopul de a împiedica lupta popoarelor asiatice pentru independență, pentru pace nu precupețesc nici o mîrșăvie. Pe această linie este și complotul odios pus la cale de agenți secreți ai S.U.A. prin avarierea avionului în care se găseau membri ai delegației chineze la conferința de la Bandung precum și diferiți corespondenți de presă.

Popoarele Asiei năzuind spre pace, independență națională, colaborare rodnică între popoare sprijină cu putere cele 5 principii enunțate în declarația comună Ciu En lai — Nehru. Lupta popoarelor asiatice pentru traducerea în viață a celor cinci principii a luat un puternic avînt, crește cu fiecare zi. Așa după cum au arătat reprezentanții popoarelor la conferința de la Delhi această uriașă mișcare a devenit o forță de neînvins. Chiar și Dulles la întoarcerea din recenta călătorie în Asia a fost nevoit să arate că în ceea ce privește situația din Asia are „anumite presimțiri proaste".

Dezbaterile conferinței de la Delhi au expus un adevărat program de acțiune al popoarelor Asiei în lupta comună pentru independența națională, împotriva ațîțătorilor la un război atomic, pentru pace în întreaga lume. Printre principalele hotărîri ale conferinței se numără cererea de a se interzice arma nucleară, bacteriologică și chimică, cererea de a se realiza o dezarmare generală, de a se distruge stocurile de arme nucleare și folosirea materialelor atomice în scopuri pașnice. Conferința a cerut în numele popoarelor Asiei restabilirea drepturilor legitime ale Republicii Populare Chineze în O.N.U. precum și retragerea tuturor forțelor armate ale S.U.A. din Taivan și insulele Penhuledao și restituirea imediată a acestor teritorii către China. Conferința s-a pronunțat pentru convocarea unei conferințe internaționale cu participarea a 10 țări — dintre care a principalelor state asiatice — pentru rezolvarea pașnică a problemei Taivanului. Conferința de la Delhi a cerut îndeplinirea strictă și cinstită a acordurilor de la Geneva cu privire la Indochina precum și a prevederilor acordului de armistițiu din Coreea. S-a cerut convocarea grabnică a unei conferințe internaționale pentru reglementarea pașnică a problemei coreene. Conferința și-a exprimat sprijinul deplin față de lupta pentru independența națională a popoarelor Orientului arab și Africii de nord.

Dezbaterile și hotărîrile conferinței de la Delhi constituie un aport însemnat al țărilor asiatice la cauza păcii generale; ele au exprimat dorința fierbinte a popoarelor Asiei de a menține pacea ca o condiție necesară pentru o viață liberă și fericită.

Conferința de la Delhi a exprimat puternic opinia maselor largi ale Asiei care așteaptă ca lucrările conferinței de la Bandung să reflecte strădaniile popoarelor Asiei în lupta pentru consolidarea păcii în lume, în lupta împotriva colonialismului și a politicii de război a cercurilor agresive care uneltesc împotriva păcii omenirii.

I. BODEA
C. ROMAN

SPECTACOLELE DE AZI

TEATRE: Teatrul de Operă și Balet al R.P.R.: Bărbierul din Sevilla; Teatrul de Stat de Operetă: Casa cu trei fete; Teatrul Național „I. L. Caragiale" (Sala Comedia): Doamna nevăzută (ora 15), Revizorul (seara); (Sala Studio): Mielul turbat (ora 15), Citadela sfărîmată (seara); Teatrul Tineretului: David Copperfield; Teatrul Municipal: Cum vă place; Teatrul Armatei (Sala din B-dul Magheru): Avarul (ora 15), Furtuni de primăvară (seara); (Sala din Calea 13 Septembrie): Pîrjolul; Teatrul Muncitoresc C.F.R. (Giulești): Articolul 19; Ansamblul de Estradă (Sala Libertatea): Concert de muzică ușoară romînească; (Sala din Calea Victoriei): Să cînte muzica; (Sala Dalles): Concertul „Pe 7 note"; Teatrul Țăndărică (Sala Orfeu): Frații Liu (ora 16). Ansamblul de cîntece și dansuri C.C.S.: Spectacol de cîntece și dansuri.

CINEMATOGRAFE: Patria, I. C. Frimu, Înfrățirea între popoare: Copiii din Hiroshima; București, Republica, Al. Sahia, Olga Bancic: Directorul nostru și Pui de șoimi; Maxim Gorki: Tovarășul Sverdlov; Tineretului: Ordinul Anna; Timpuri Noi: Agresiunea fascistă de la Berna, Noutățile zilei, Scaunul magic, Meciurile de fotbal Uniunea Sovietică — R. P. Ungară; Elena Pavel, Gh. Coșbuc: Ospățul lui Baltazar; Unirea: Avangarda de sacrificiu; Lumina: Deputatul de Baltica; Victoria: Supusul; Gh. Doja, Moșilor: Vrăjitoarele; Cultural: Un vals vienez; 8 Martie: Scăpat din ghiarele demonului; Vasile Roaită: Ne-am întîlnit undeva.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii", Tel. 7.60.10, 7.61.20. Secția scrisori Tel. 7.68.01. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".